MAGYAR FUTÁR

RAJNISS FERENC LAPJA

M. MUNKÁSMOZGALMI INTÉZET KÖNYVTÁRA

HF 30

BUDAPEST, 1944. MÁRCIUS 29. — IV. ÉVFOLYAM 13. SZÁM

ÁRA: 40 FILLÉR

MAGYAR MAGVETÉS

Kaufer Géza felvétele

EJTŐERNYŐS VADÁSZOK elfoglaltak egy amerikai állást. A védők fegyvereiket is otthagyva menekültek a meglepő támadás elől . . .

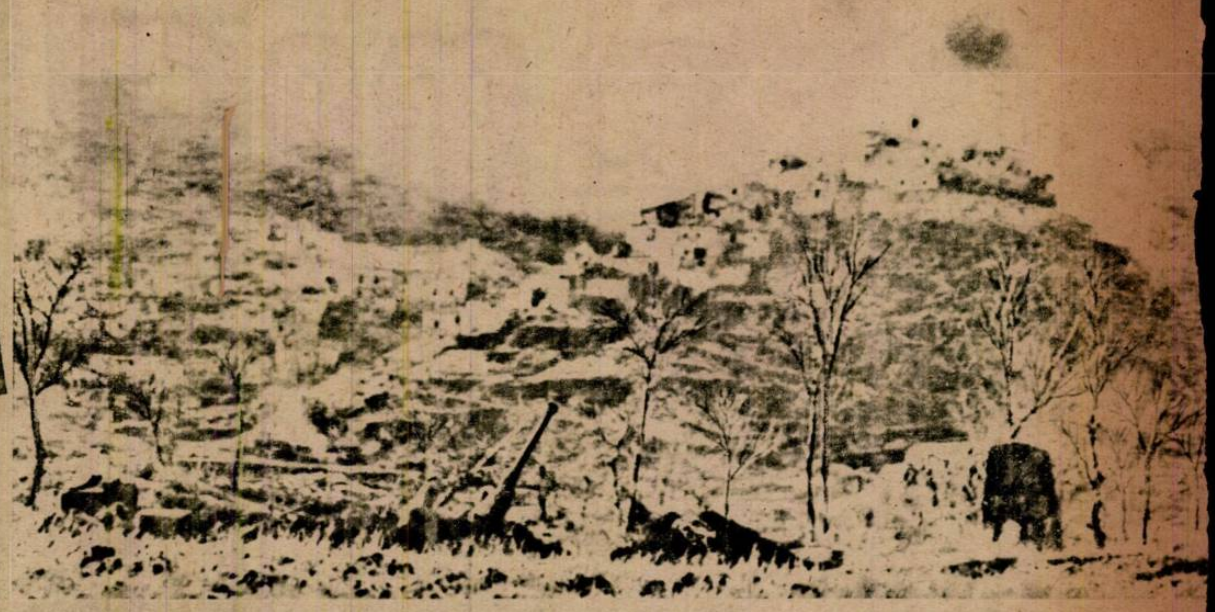

CASSINO ROMJAI. Megrendítő kép a szétlőtt városból, melynek

Fokozódik a harcok hevessége

EGY MÉLYTÁMADÁS VÉGE . . . A német állások előtt az elháritás ágyúi pontos találatai szeték le az angol harcigépet, melyből néhány perc multva csak összeolvadt acélroncs marad

A MEGÖLT BÉKESSÉG . . . Háttérben Aprilia kiégett romjai s a néptelen pusztaságban a bombáktól elpusztult háziállatok tetemei hevernek . . .

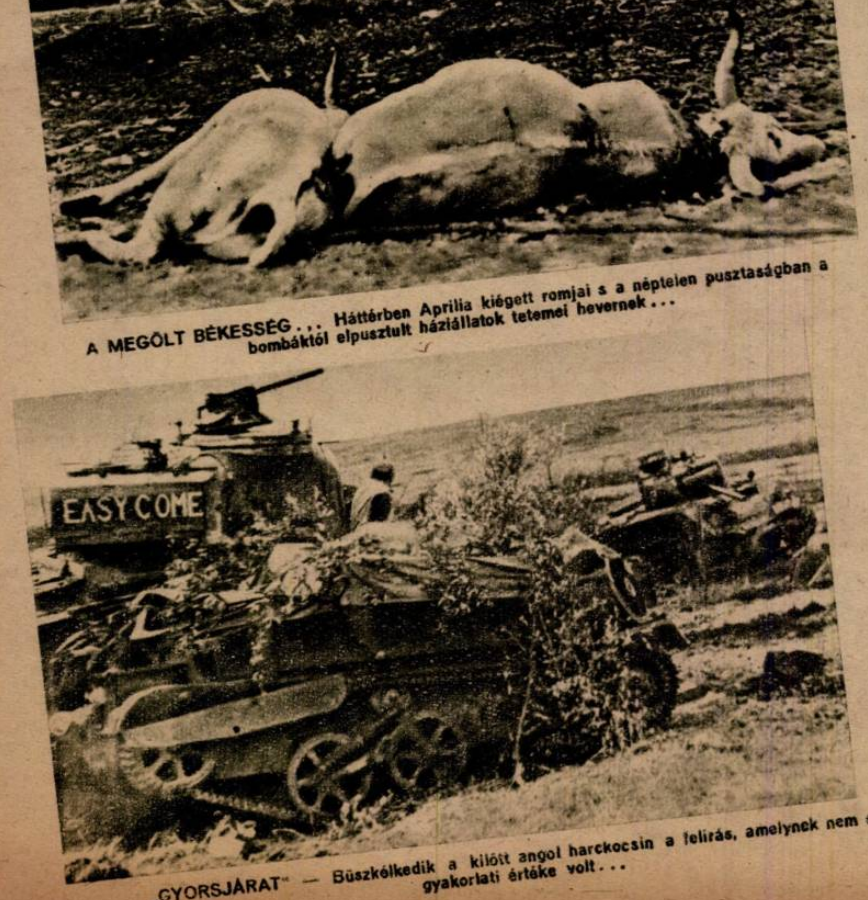

„GYORSJÁRAT" — Büszkélkedik a kilőtt angol harckocsin a felirás, amelynek nem sok gyakorlati értéke volt . . .

MEGREKEDT AMERIKAIAK a cassinoi omladékok között

ELESTEK ANGLIÁÉRT
A francia katonatemető egyszer
keresztjei napról-napra szapor
nak . . .

HÉTRŐL HÉTRE

V

Mi történt?...

Magyar milliók szíve dobolta nyugtalanul ezt a riasztó kérdést az elmúlott héten s kegyetlenül nehéz volt belekiáltani a választ a tájékozatlanság sűrű ködébe... Mi történt? Hogy juthattunk idáig? Micsoda rejtett s lappangó szándékok, vagy események lódították meg váratlanul a magyar sors kerekét?... Hová lett pillanatok alatt a főváros gazdagabb negyedeinek gondtalan, életzsibongása?... Hogy csuklott össze a magabiztos és szemérmetlenkedett politikai korlátoltság?... Aki valóban magyar, jóban és rosszban mindhalálig, akit nem érdekel a farizeusok mellveregetése és a gyávák felelőtlen gonoszsága, aki nem hizeleg a lezúduló erő előtt, de nem is sértegeti azt, amikor biztonságot érez s aki magyarságát népének és hazájának védelmében éli, az csak fájdalommal és megdöbbenéssel nézhet vissza az elmúlott hétre. Minden harcunk és küzdelmünk, amelyet hosszú éveken át, a nemzetiszocialista világszemlélet jegyében folytattunk, arra való volt, hogy a dolgozó magyarság érdekeit a becsülettel vállalt és egyedül lehetséges szövetségi keretekben megvédjük s áldozatkészségünkkel és elszántságunkkal biztosítsuk Európában, a független és szabad Magyarország boldogabb létét! Tiszta lelkiismerettel tekintünk vissza politikai multunkra s jogos keserűséggel állítjuk, hogy mindennap kigúnyolt, s aljas zsidó tréfákban meghempergetett s tudatlan úri elökelőséggel visszautasított józan tanácsaink meghallgatása esetén, sohasem kerülhetett volna sor a közelmult eseményeire! Ezt hisszük, valljuk és hirdetjük, örök szégyenére azoknak, akik bárdolatlan, kétértelmű és árulásba aljasodott politikai viselkedésükkel, országunk megpróbáltatását könnyelműen felidézték! Hiábavaló lesz minden szerecsenmosdatás, mert nem engedjük meg, hogy az ellenséggel cimboráló elemek, a reánk szakadt következményeket használják fel hazafias felháborodásuk elhitetésére, amíg számot nem adnak az okokról, amelyeket ők halmoztak össze gyújtóanyagnak, a következmények kirobbantására... A méregkeverők ne gyászoljanak s ne sirassák a hazát, miután az elpusztításáért előbb mindent megtettek! A becsületes embereknek pedig az a kötelességük, hogy — történt, ami történt, — segítsenek, segítsenek és segítsenek, felrázni milliókat a tespedésből, mert a mocsárba tévedt, elvakult, kis politikai csoportocskák helyett, most már csak a magyar nemzet óriás tömegei vonulhatnak fel a történelem széles és szilárd országútjára, feledtetni a multat és megnyerni a jövendőért vívott csatát!...

Ki a bűnös?...

Nem a magyarság zöme! Nem a milliók... Az egyszerű, dolgozó magyar húzta az idők igáját, megkopott a ruházatában, szűkebbre szorult szerény élelmében és küzködött az elsúlyosodó mindennapi gonddal, hogy önmagát és a családját eltarthassa. Az ismeretlen magyar bevonult katonának, kikerült a frontra, teljesítette áldozatos kötelességét és a legnehezebb időkben is, a maga népének boldogulását remélte. A magyar milliókat az élet tanította meg a csapások elviselésére: a szegény ember szegényes sorsú... Ahogy a földműves tudja, hogy a vihar, a jégeső és az aszály kártevéseit ellenőrizhetetlen hatalmak zúdítják kicsi birtokára, úgy tudta a nemzethű magyar, hogy a világháború orkánjának a mi népünk irányt nem parancsolhat s büntelenül is helyt kell álljunk a puszta életvédelem frontján. Helyünket pedig kijelölte a múlt, a történelem, a Felvidék, a Kárpátalja, Erdély és a Délvidék, kijelölte a bolsevizmus elleni harc és az államfő szentesítésével megkötött szövetségi szerződések sorozata. Csak a közösségi ösztönében megromlott emberek felejthetik el azt az ősi törvényt, hogy az élet-halál harcban jobbra-balra ugrálni nem lehet, — tökéletes elvérzés nélkül... Minálunk azonban éppen ez a romlott emberfajta nyomta rá sárga bélyegét a gyöngék lelkére! Magyarországon 800.000 idegencélú zsidó zavarja állandóan társadalmunk szellemi egyensúlyát s ezt a nemzetrontó tényt csak a zsidóság béresei tagadják! A zsidótörvények nem tudtak gátat vetni a zsidóság rohamos gazdagodása elé, mert a háborús konjunktúrát, csalással, vesztegetéssel, a feketetőke piacrontó hatalmával s a magyar törvények szellemének és rendelkezéseinek égbekiáltó megcsúfolásával használta ki Juda nyughatatlan népe! A zsidóság már a háború folyamán összekovácsolt új tőkéjét fektette a politikai támadásokba és földalatti összeesküvésekbe s hiába volt minden figyelmeztetés, mert napról-napra szemtelenebb és elvadultabb lett a baloldali izgatás. S az volt a legnagyobb szégyen, hogy amikor az elesett honvédek árváinak megsegítésére gyüjtéseket rendeztünk, a Goldbergerek és Chorinok töretlen politikai és gazdasági erővel dolgozhattak a nemzeti célok ellen, amelyekért az árvák hős apái vérüket elontották a havas harcmezőkön!... A zsidó sajtó semlegességet hirdetett s a magyar jól tudta, hogy — ki ellen!... A férfias helytállás becsületét rágalmazta és szennyezte be következetesen az a héber tábor, amely írástudatlan, reakciós grófi szerkesztők, megfizetett Aladárok és sajtószegénylegények szövetségében, hihetetlenül messzeágazó összeesküvést szőtt idehaza és a külföldön, a nemzeti kultúrát és az európai szabadságot védő erők szétmállasztására. A zsidóság azt hitte, hogy virrad: faji alkonyának elomló vörös lángolásában hajnalt látott s ki tudja hányadszor tévedett, — 5000 esztendő óta?...

Miért tették?...

Az első világháború végefelé, a forradalom süvítette az Országházban a törvényhozók közé a hirhedt mondást, hogy „antantbarátok vagyunk!... A második viágháborúban, kezdettől fogva, burkolt és nyílt propaganda hirdette szabadon, hogy érdekeink védelmét halálos ellenségeinknél kell hogy keressük! Nincs a világon ország, ahol a mozgósított haderő s a fronton küzdő katonák háta mögött, megengedték volna azt a szervezett, irányított izgatást, azt a gyűlölködő ellenvetést és rémhírszolgálatot s azt a lelki lefegyverzést, amely Magyarországon elsősorban a népi erők legyöngítésének titokzatos célját szolgálta. A szociáldemokrata vezérek és a kisgazdapártnak csúfolt budapesti összeröffenés, egyszerűen megtagadta a fegyveres nemzeti ellenállás céljait s memorandumokban fordult a kormányhoz, szorgalmazni az árulást és szövetségeseink hátbadöfését. A zsidó sajtó népfrontot sürgetett s szalonok és kaszinók csőcseléke csatlakozott a felburjánzott baloldali mozgalmakhoz, a nagy Hegedüs úr lapja „igazolványokat" osztogatott az előfizetőknek, megsúgva nagytitokban a zsidóknak, hogy ezt a kis kartonlapot kell majd felmutatni, amikor beözönlenek az angolok... A politikai hamiskártyások óvatosan áthúzódtak a baloldalra. Előkelő dolog lett hangoztatni, hogy minekünk semmi közünk sincs a véres történelmi drámához s majd meglátjuk, hogy ki győz... Nehány száz ember nyüzsgött a felszínen, de övék volt a sajtó tekintélyes része, övék volt a szalon, a kávéház s a hátsó ajtó a hatalom forrásaihoz és övék volt a pénz, destruálni az elszegényedő rétegeket. Mindenki tudta, hogy mi történik, de a naiv mezei diplomaták azt hitték, hogy a játékot a cenzura jótékony homálya fedi... Az összeesküvőknek az volt a legfőbb ismertető jegyük, hogy az átlagnál, feltünően jobb dolguk volt! A zsidó célokat magasrangú állami nyugdíjasok, hiúságukban sértett, megbukott közéleti senkik és spekuláns „előkelőségek" támogatták s csak azért juthattak szóhoz, mert a régi rendszer barátai és benfentesei voltak! Háborút viselő ország egy percig sem tűrhette volna meg azt a mocskos szellemi garázdálkodást, amely a becsület, a hűség és az életösztön elemi törvényeit homályosította el! Szabad préda volt minden olyan ember, aki egyszerű határozottsággal vallotta, a hivatalos magyar állásfoglalást! A kétszínűség, az álszenteskedés és a határozatlanság fertőjének vadvizei öntötték el a magyar fórumot s épeszű emberek tudták már, hogy a következetesen kialakított helyzet — tarthatatlan... Csak a rendszer jámbor haszonélvezői biztak a csodában s bódult korlátoltsággal hirdették, hogy most háború van, most semmit sem lehet csinálni, most tartsunk össze mindannyian, — miközben minden elcsúszott a régi helyéről, a zsidók mindent megtettek céljaik eléréséért s a reakció megtagadott minden összefogást a félreérthetetlen magyar politika híveivel. Elzárkóztak a legelemibb követelményektől, megtagadták a politikai amnesztiát, folytatták a bosszúhadjáratot benn az országban és a hatalmukra hivatkoztak, arra belülről üreges hatalomra, amely szégyenteljesen összeomlott az első történelmi próba napján!...

Érdemes volt?...

Ma már az érdekeltek is tudják a választ s mi káröröm nélkül, az ország dolgáért vádoljuk a fordulat felidézőit hűtlenséggel és nemzetrontással! Vádoljuk a zsidóságot s vádoljuk csatlósait, vádoljuk a fegyelmezetleneket és a bujtogatókat, vádoljuk az erélytelenség és a kétkulacsosság tanácsadóit, akik magasrangú, művészies diplomáciát láttak, a két front közötti gyáva tántorgásban! És vádoljuk a cím- és rangkórság néma nagyságait, akik sóhajtoztak, veszedelmet éreztek, de sohasem merték hangosan kifejezni aggodalmaikat, hogy a méltóságos és kegyelmes csendet, valahogy meg ne zavarják...

A
Magyar Futár
a jobboldali Magyarországért küzd!

A szép álomnak csúnya ébredés a vége s a nemzet főbekólintottan nézi, hogy hová vezették az álnagyságok. Az élen járók fergeteges tapsviharokban szónokoltak elképesztő lapos semmiségeket arról, hogy „merjünk magyarok lenni", „csak a magyar úton haladjunk", és „csak a jó magyar embert kövessük..." Ezeket a beszajkózott frázisokat a cigány vályogvető is el tudja kiabálni az országút szélén, nemcsak a rendjelekkel elborított politikusok serege. A nép azonban azt akarta tudni, hogy mire használjuk a magyar merészséget s hogy merre vezet a magyar út?... Ezt azután elmagyarázták a marxista és demokrata segédcsapatok, a zsidó nagyvállalatokba bevezényelt kegyencek, — akik fényes nadrágjukat fényes autókkal cserélték fel, — magyarázták a fizetett ágensek és a zsidó bárók, akik a szentesített törvények nagyobb dicsőségére, dús asztalaiknál vendégül látták, „a koreszméktől meg nem fertőzött" tekintélyes urakat... Hálót borítottak az ilyen összeköttetések az országra, a törvényekre, a kitűzött nemzeti célokra, lekötötték és megbénították a magyar akaratot s végzetes erőket szabadítottak fel, amelyeknek külföldi és belföldi tevékenysége jogos aggodalmakat ébresztett nagy szövetségesünkben. Elérkezik az ideje a bizonyítékok közzétételének is és akkor majd a nemzet kérdezi meg a felelősektől, hogy érdemes volt-e, az üresfejűek és az elszánt kalandorok becstelen aknamunkáját — megengedni?... Ezt a kérdést már azok vetik fel, akiket sohasem kellett biztatni arra, hogy merjenek magyarok lenni!...

AZ ÚJ MAGYAR

SZTÓJAY DÖME MINISZTERELNÖK ÉS KÜLÜGYMINISZTER, a magyar honvédelmi igazgatás, majd az önálló magyar diplomáciai szolgálat kiemelkedő őrhelyeiről került az új kormány élére. 1935-ig a honvédelmi minisztérium elnöki osztályának vezetője volt s 1936-ban nevezték ki magyar követté Berlinbe, ahol sokat tett a magyar-német barátság megszilárdításáért

Miniszterelnök és külügyminiszter: SZTÓJAY DÖME. Tárcanélküli miniszter a miniszterelnök helyettesítésével megbízva: VITÉZ RÁTZ JENŐ. Belügyminiszter: VITÉZ JAROSS ANDOR. Pénzügyminiszter: REMÉNYI-SCHNELLER LAJOS. Földművelésügyi miniszter, a közellátásügyi miniszteri teendők ellátásával megbízva: JURCSEK BÉLA. Iparügyi miniszter: SZÁSZ LAJOS. Kereskedelem- és közlekedésügyi miniszter: KUNDER ANTAL. Igazságügyminiszter, a vallás- és közoktatásügyi miniszteri teendők ideiglenes ellátásával is megbízva: ANTAL ISTVÁN. Honvédelmi miniszter: CSATAY LAJOS

Kölcsönös megegyezés alapján német csapatok érkeztek Magyarországra. — A magyar és német nép közötti régi barátság és fegyvertársi együttműködés szellemében minden segítő eszközt latbavetünk a végső győzelem érdekében

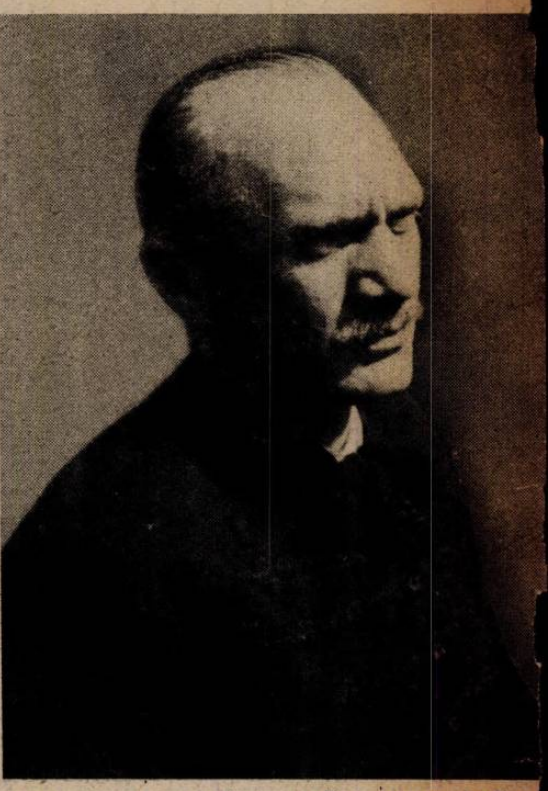

JURCSEK BÉLA FÖLDMIVELÉSÜG
ÉS KÖZELLÁTÁSI MINISZTER 1893-ban szület
Főként földbirt
politikai kérdésekkel foglalkozott a tagja volt annak a bizottság
is, amelyet a zsidókérdés tanulmányozására pártja kiküldött. M
közellátási államtitkár, ő dolgozta ki azt a beszolgáltatási rendsz
amely igen jói beváltotta a hozzáfűzött reményeket

SZÁSZ LAJOS IPARÜGYI MINISZTER 1888-ban született. Alami szolgálatát Beregpénzügyminisztériumba, ahol pályáján fokozatosan emelkedett. 1937-ben nevezték ki államtitkárrá. Az újjászervezett háborús közellátás élén nagy szolgálatokat tett az országnak

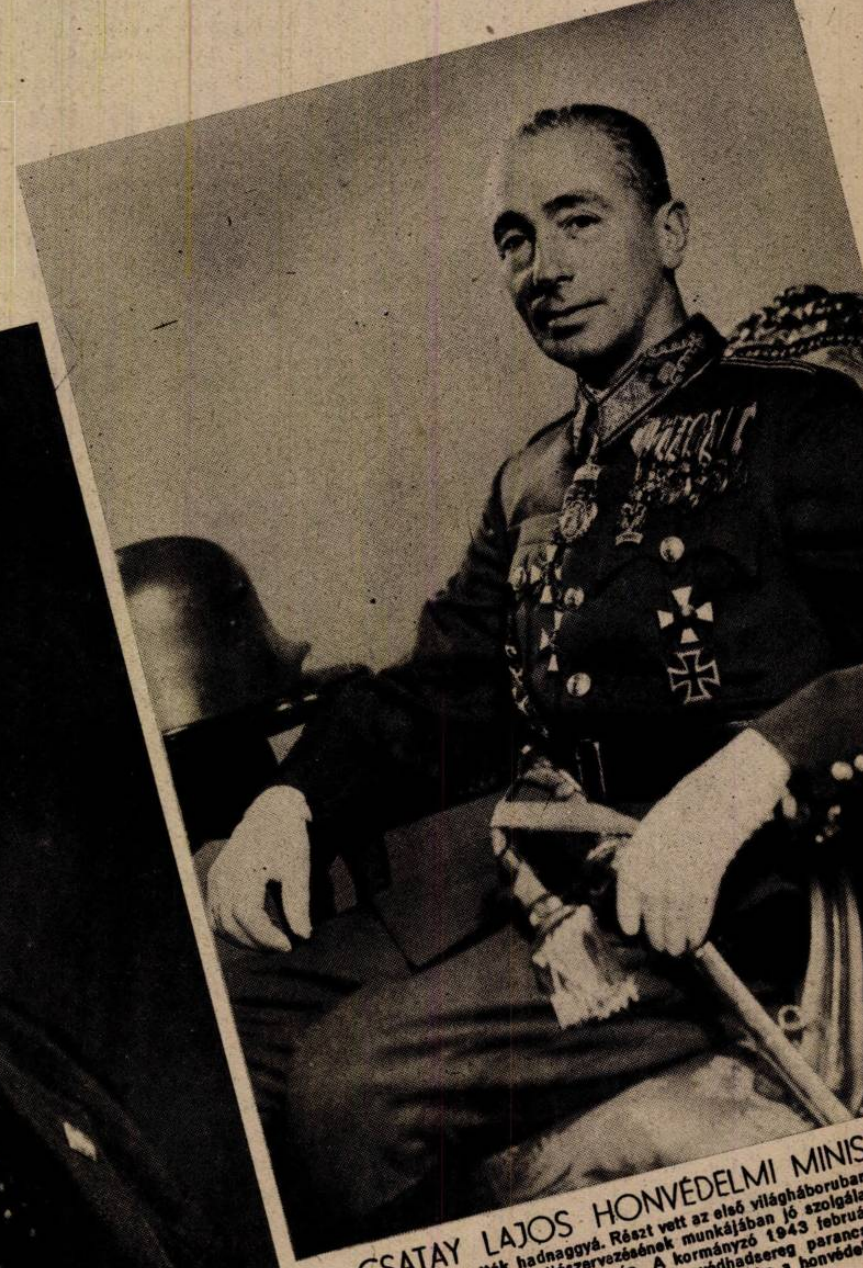

CSATAY LAJOS HONVÉDELMI MINISZTER 1886-ban született s 1907-ben avatták hadnaggyá. Részt vett az első világháborúban s többször kitüntette magát. A honvédség újjászervezésének munkájában jó szolgálatokat tett s gyorsan emelkedett a katonai ranglétrán. A kormányzó 1943 februárjában vezérezredessé léptette elő s akkor vette át a III. honvédhadsereg parancsnokságát. A legutóbbi kormányban ugyancsak ő töltötte be a honvédelmi tárcát.

KORMÁNY

ÉMÉNYI-SCHNELLER LAJOS PÉNZÜGYMINISZTER 1892-ben született, a 1935-ben kapcsolódott be a politikai életbe: a bajai kerület képviselőjévé választotta. A Darányi kormányban viselte először a pénzügyminiszter tárcát, amelyet megtartott vitéz Imrédy Béla kabinetjében is. Ő feladata volt a győri program pénzügyi részének lebonyolítása

ANTAL ISTVÁN IGAZSÁGÜGYMINISZTER, a Vallás- és Közoktatásügyi minisztérium ideiglenes vezetésével is megbízva, 1896-ban született Kenderesen. Részt vett az első világháborúban, majd a jobboldali egyetemi mozgalmakban a háború befejezése után. Szegeden Gömbös Gyula mellett kapott megbízatást, az ellenforradalmi kormányban. Az igazságügyi tárca államtitkáraként szolgált, majd propagandaminiszteri megbízatást kapott.

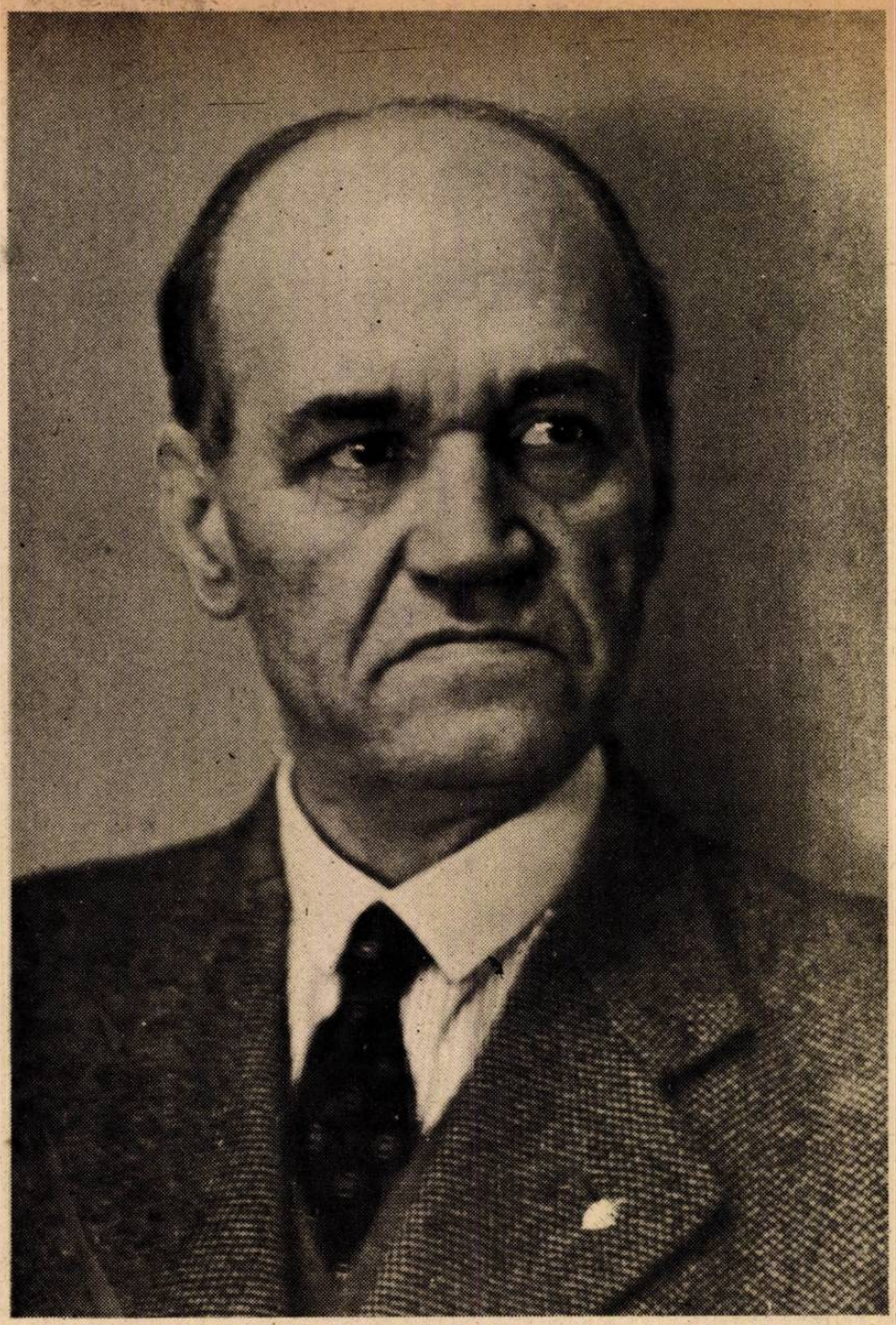

VITÉZ RÁTZ JENŐ TÁRCANÉLKÜLI MINISZTER, a miniszterelnök helyettesítésével megbízva, a Magyar Megújulás Pártjának pártvezető helyettese 1882-ben született Nagybecskereken. Ugyanitt végezte középiskolai tanulmányait, majd a Ludovika Akadémia hallgatója lett. Elvégezte a hadiakadémiát is és mint a vezérkarhoz beosztott főhadnagy vonult be az első világháborúba. A forradalmak után az új magyar honvédségbe lépett, ahol különösen a hadseregszervezési munkálatokkal szerzett jelentős érdemeket. Rendkívüli képességei, kitűnő szaktudása folytán rövidesen a magyar hadiiskola parancsnoka lett, később pedig a kormányzó altábornaggyá léptette elő és rövidesen reá ruházta a honvédvezérkar főnökének tisztét. Az Imrédy-kormányban honvédelmi miniszter lett. 1938 végén, eredményekben gazdag munkássága után megvált a honvédelmi minszteri tárcától s a Teleki-féle választások idején már jelöltséget sem vállalt. 1940-ben vitéz Imrédy Bélával és vitéz Jaross Andorral együtt megalapította a Magyar Megújulás Pártját

VITÉZ JAROSS ANDOR BELÜGYMINISZTER, a Magyar Megujulás Pártjának pártvezető helyettese 1896-ban Komáromcsehiben született. Részt vett az első világháborúban és tartalékos hadnagyként szerelt le, több sebesülés után, számos kitüntetéssel. Az elszakított Felvidék politikai életébe 1921-ben kapcsolódott bele. 1929-ben tartománygyűlési képviselővé választották. 1934-ben bizta meg őt a párt a Prágai Magyar Hirlap szellemi irányításával és ekkor bontakozott ki fáradhatatlan tevékenysége és vezetői képessége. 1935 óta a prágai parlamentben harcolt a magyar ügyért, egy év mulva pedig a magyar nemzeti párt és a keresztényszocialista párt egyesüléséből megalakult egyesült magyar párt országos alnökévé választotta. A felvidéki magyar párt országos alnökévé vezésekor ő állt az élére e minisztériumnak. A bekövetkezett pártszakadás idején vitéz Imrédy Bélával hagyta el Teleki Pál gróf többségi pártját.

KUNDER ANTAL KERESKEDELEMÜGYI ÉS KÖZLEKEDÉSÜGYI MINISZTER, a Magyar Megújulás Pártjának tagja, 1900-ban, Nagykárolyban született. Katonai pályára lépett, majd elvégezte a műegyetemet és gépészmérnöki oklevelet szerzett. Gömbös Gyula már 1935-ben a kompenzációs iroda vezetésével, egy évvel később pedig a kü'kereskedelmi hivatal vezetésével bizta meg. Amikor Bornemisza Géza 1938-ban megvált a kereskedelmi tárca élén, Kunder Antalt nevezték ki kereskedelem- és közlekedésügyi miniszternek. Ezt az exponált és kettős tárcát az újjáalakult Imrédy-kormányban is megtartotta, sőt átvette az iparügyi minisztérium vezetését is. A Teleki-kormányban ugyancsak mindkét minisztériumot vezette. Mikor Imrédy Béla oldalán ellenzékbe vonult, továbbra is egyik legkitűnőbb szakértője és bírálója maradt a magyar gazdaságpolitikának

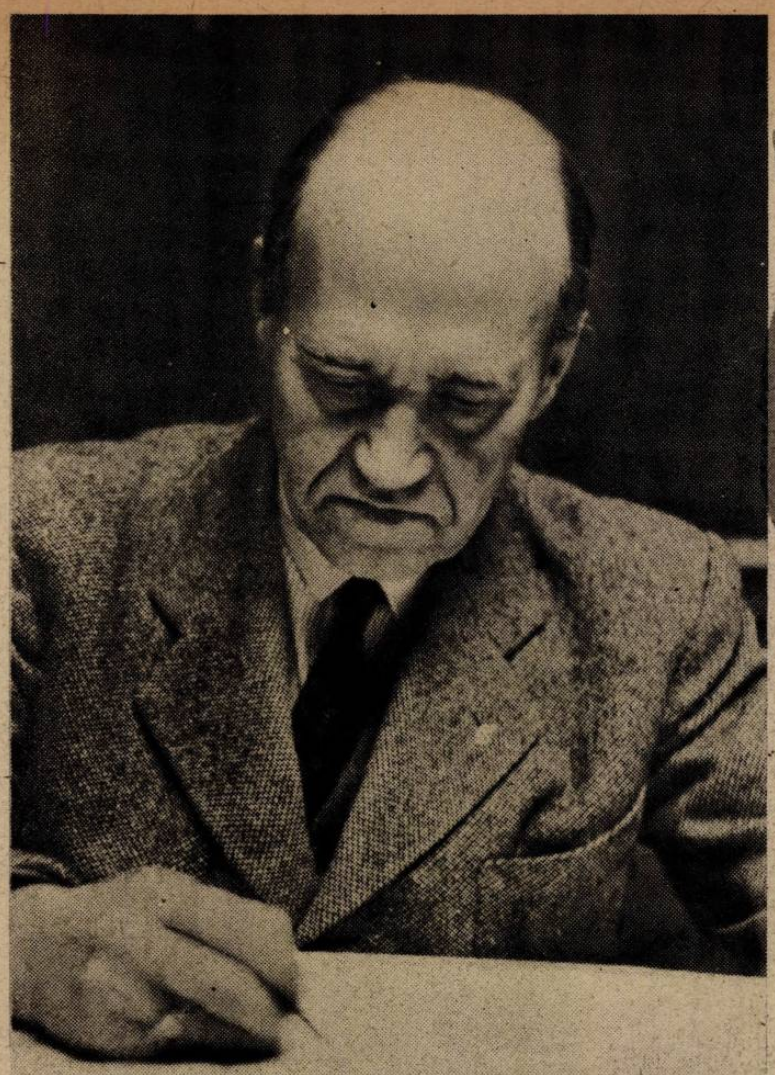

VITÉZ RÁTZ JENŐ miniszterelnökhelyettes nagy erélyel és határozottsággal fogott hozzá nehéz munkájának végzéséhez új pozíciójában

1944 március hó 23.
VI. évfolyam 12. szám

Rendkívüli kiadás! Ára 20 fillér

NEMZETŐR
POLITIKAI HETILAP
VITÉZ IMRÉDY BÉLA HETILAPJA

Sztójay Döme a miniszterelnök
Vitéz Rátz Jenő miniszterelnökhelyettes,
Vitéz Jaross Andor belügyminiszter,
Kunder Antal kereskedelemügyi miniszte

67. szám. Budapest, 1944. Csütörtök, március 23.

BUDAPESTI KÖZLÖNY
HIVATALOS LAP.

Képes riport a

HIVATALOS RÉSZ.

Magyarország Főméltóságu Kormányzója az alábbi legfelsőbb elhatározásokat, illetve legfelsőbb kéziratokat méltóztatott kibocsátani:

A magyar királyi minisztériumnak a miniszterelnök által tett előterjesztésére a kormány lemondását elfogadom.

Kelt Budapesten, 1944. évi március hó 22. napján.

Horthy s. k.
Sztójay Döme s. k.

Kedves vitéz Rátz vezérezredes! A magyar királyi miniszterelnök előterjesztésére Önt tárcanélküli magyar királyi miniszterré kinevezem és egyben a miniszterelnök helyettesítével megbizom.

Kelt Budapesten, 1944. évi március hó 22. napján.

Horthy s. k.
Sztójay Döme s. k.

Sztójay Döme miniszterelnök átvette hivatalát

Látogatást tett a két Ház elnökénél, a magyar élet és a magyar megujulás pártjánál.

Kedves dr. Kállay! A minisztérium lemondása és saját kérelme folytán Önt miniszterelnöki tisztétől meleg köszönetem nyilvánitása mellett felmentem.

Kelt Budapesten, 1944. évi március hó 22. napján.

Horthy s. k.
Sztójay Döme s. k.

Kedves vitéz Jaross! A magyar királyi miniszterelnök előterjesztésére Önt magyar királyi belügyminiszterré kinevezem.

Kelt Budapesten, 1944. évi március hó 22. napján.

Horthy s. k.
Sztójay Döme s. k.

Kedves Sztójay! Önt magyar királyi miniszterelnökké kinevezem és egyben a magyar királyi külügyminisztérium vezetésével megbizom.

Kelt Budapesten, 1944. évi március hó 22. napján.

Horthy s. k.
Sztójay Döme s. k.

Kedves Kunder! A magyar királyi miniszterelnök előterjesztésére Önt magyar királyi kereskedelem- és Közlekedésügyi miniszterré kinevezem.

Kelt Budapesten, 1944. évi március hó 22. napján.

Horthy s. k.
Sztójay Döme s. k.

VITÉZ JAROSS ANDOR kiszáll kocsijából a belügyminisztérium palotája előtt →

Vitéz Imrédy Béla a Magyar Megújulás Pártja Országos Pártvezetőjének nyilatkozata

Megkérdeztünk vitéz Imrédy Bélát az új kormánytagok és a Magyar Megújulás Pártjának viszonyáról. Vitéz Imrédy Béla a Nemzetőrnek a következő nyilatkozatot adta:

Vitéz Rátz Jenő, vitéz Jaross Andor és Kunder Antal mától fogva tagjai a Főméltóságú Kormányzó Úr által kinevezett új magyar kormánynak, amely Pártunk támogatását élvezi.

Vitéz Rátz Jenő és vitéz Jaross Andor továbbra is pártvezető helyettesei a Magyar Megújulás Pártjának és Kunder Antallal együtt változatlanul a magyar megújulás szellemében dolgoznak Magyarország jobb jövőjéért.

Pártunk történelmi felelősége tudatában teljes fegyelemmel és bajtársi hűséggel áll mellettük.

Hét történetéről

AZ ELSŐ ÓRA az iparügyi miniszteriumban. Kunder Antal átvette hivatalát és az üdvözlés után nyomban megkezdte munkáját →

↓ AZ ÚJ BELÜGYMINISZTER dolgozószobájában kiadja első intézkedéseit

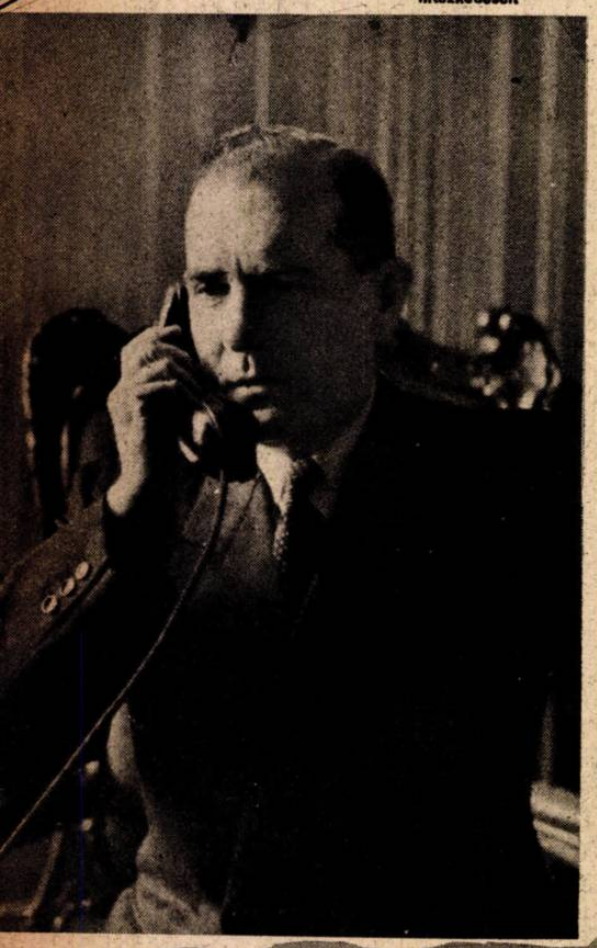

Az új kormány kihallgatása és eskütétele

A *Magyar Távirati Iroda* jelenti:

A Kormányzó Ur Őfőméltósága szerdán délután öt órakor kihallgatáson fogadta *Sztójay* Döme miniszterelnököt és a hivatalba lépő kormány tagjait. A kihallgatás után *Sztójay* Döme miniszterelnök, majd a kormány tagjai a királyi várpalota szertartástermében letették a hivatali esküt a Kormányzó Ur Őfőméltósága kezébe.

EDMUND VEESENMAYER DR., az új budapesti német követ és birodalmi megbízott

Kunder Antal: A mai idők legnagyobb veszedelme az orosz bolsevizmus

Kunder Antal kereskedelem- és közlekedésügyi miniszter átvette minisztériumának vezetését s ebből az alkalomból a minisztérium tisztviselőkara tisztelgett előtte.

Kunder Antal válaszában köszönetet mondott az üdvözlésért.

— Az első, amivel tisztában kell lennünk, — folytatta, — hogy a *mai idők legnagyobb veszedelme az orosz bolsevizmus s az egyetlen tényező, amelyre a veszedelem lekűzdésében számithatunk, a német hadero*. Természetes tehát, hogy azt a fegyverbarátságot, amely Németország és Magyarország között fennáll, őszinte és *nyilt politikai barátsággal és együttmüködéssel* kell alátámasztani.

A minisztérium *a magyar érdekek képviseletére és védelmére* van hivatva, e feladatokat azonban olyan szellemben kell végrehajtani, amely szem előtt tartja az elkerülhetetlenül szükséges változásokat s *megfelel a magyar-német* őszinte barátságból fakadó *együttmüködésnek*. A minisztérium tisztviselőkarának feladata tehát *a magyar érdekek nyilt és férfias védelme*, de mindenkor olyan baráti szellemben, amely *a másik fél részére* is biztosssá teszi ennek az őszinte barátságnak *részünkről való fennállását*. A harmadik szempont az, hogy *nekünk ebben a háborúban győznünk kell*. Bizzatok tehát — mondotta a miniszter — *a győzelemben*, mint ahogy magam is bízom benne, mert ha nem bíznám, nem vállaltam volna az új feladatot. Munkálkodásotokban tartsátok szem előtt *a győzelembe vetett abszolut hitet, az orosz veszedelem legyőzésére fennálló egyetlen tényezővel, a német erővel való együttmüködési szellem kialakitását*. Ha ezeket a szempontokat követitek, azzal nemcsak engem, a minisztert és a régi barátot támogatjátok, hanem az ország ügyét is a legjobban szolgáljátok.

A Wilhelmstrasse Gömbös Gyula politikájának érvényesitéséről

Berlin, március 24.

A magyarországi helyzettel kapcsolatban feltett kérdésre a Wilhelmstrassén utaltak a budapesti sajtó cikkeire, amelyekből kitünik, hogy az új kormány Gömbös Gyula programjának megvalósitását tüzte ki céljául. Ez a program, amely belpolitikai téren a szociális berendezés kiépitésében, külpolitikai téren pedig a német birodalommal való szoros együttmüködésben áll — mint a Wilhelmstrassén megállapitották — Gömbös utódai által, bár ezek általában erre hivatkoztak, nem valósittatott meg. Részben erősen felhigitották, sőt ügül már meg is hamisitották. Az a tény, hogy az új miniszterelnököt annakidején Gömbös mint bizalmi emberét küldte Berlinbe és hogy a miniszterelnökhelyettes éppen úgy, mint az igazságügyminiszter és kereskedelemügyi miniszter is benső munkatársai voltak Gömbösnek, azt bizonyitja, hogy Magyarország újra azt a politikai vonalat fogja követni, amelyet Gömbös, ez a nagy államférfiu annakidején kijelölt.

Ez főként áll arra a fokozottabb részvételre, amely a bolsevizmus elleni közös európai harcban nyilvánul meg, amikor is Magyarország nemzeti hagyományának megfelelően az első arcvonalban fog harcolni.

NIPPONBAN

MINDENKI A SZABADBA IGYEKSZIK az első reggelen, amikor a tavasz melege szétpattantja a fák virágbimbóit ↑

ILLATÖZÖN hullámzik végig a szigeteken minden tavaszon. Nippon egyetlen kertté változik, melyben boldog szédülettel jár a csereszznyevirág szépét rajongó népe

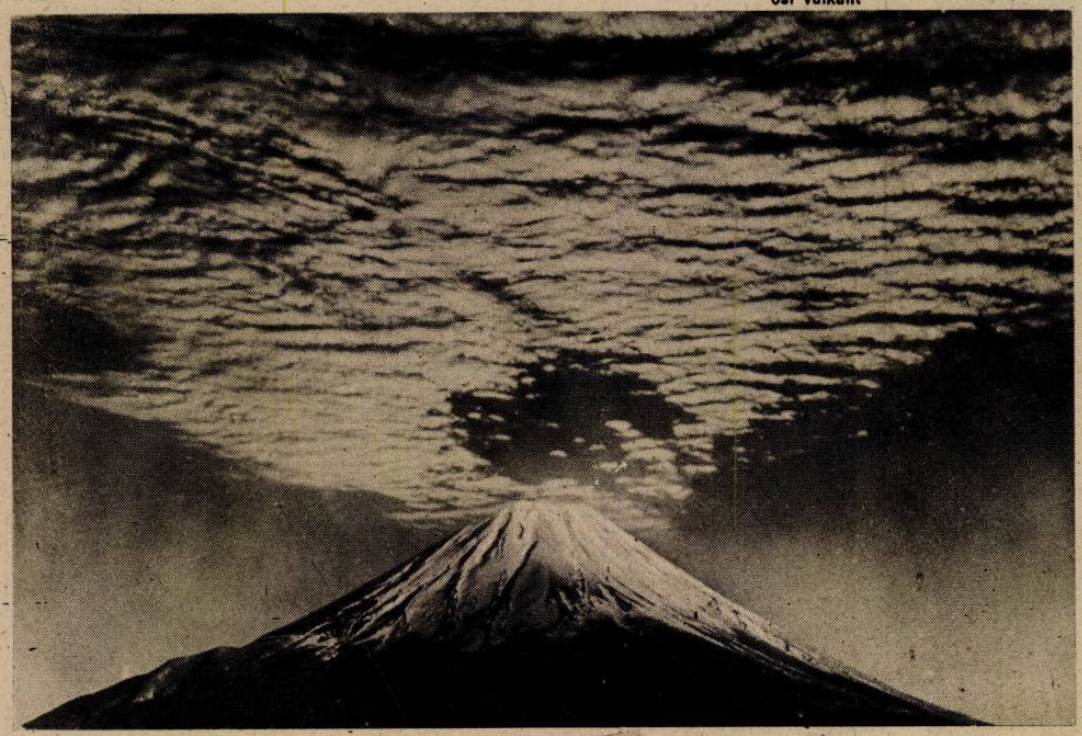

A SZENT HEGY, a Fuji Yama örökké havas csúcsa a tavaszi reggelben. Fellegek szelid zászlaja lengi körül az ősi vulkánt ↓

EGY CSIPETNYI RIZSPOR a vidám arcra. A tavaszi ünnepeken a legszegényebb japán leány és asszony is felölti az ősi selymeket s igyekszik szép lenni

IMA AZ ŐSÖK SZOBRA ELŐTT. A virágzó kertben áldozati ajándékot helyez a japán asszony a család őseinek emlékére

A TEA SZERTARTÁSA a virágba borult ágak alatt. Rizszalmából font szőnyegen ülnek, előírásos mozdulattal nyújtják a csészét a vendég felé

TAVASZI TANC a virágba boruló fák alatt. A kecses mozgású japán lányok úgy lebegnek a szertartásos táncban, mint a fehér lepkék

VIDÁM SZÉPSÉG Hokkaido szigetéről

NYÍLIK A CSERESZNYEVIRÁG

A VIRÁG... Meghatottan nézi a kis japán lányka a gyöngéd rózsaszínű szirmokat, melyek az élet megújulásának szimbólumai

EGY RÉGI NEGYED Tokioban, Shunto kis templomának lépcsőiről nézve. A dúshímzésű díszbe öltözött férfi a szentély papja, aki a tavaszi áldozatra érkezőket várja

KEZDŐDIK A RIZSÜLTETÉS a sovány földeken, melyeknek egy szapora nemzetet kell eltartaniok. A első meleg napon vízzel árasztják el a szántókat s hajnaitól estig a mezőkön telik el a szorgalmas falusi ember élete

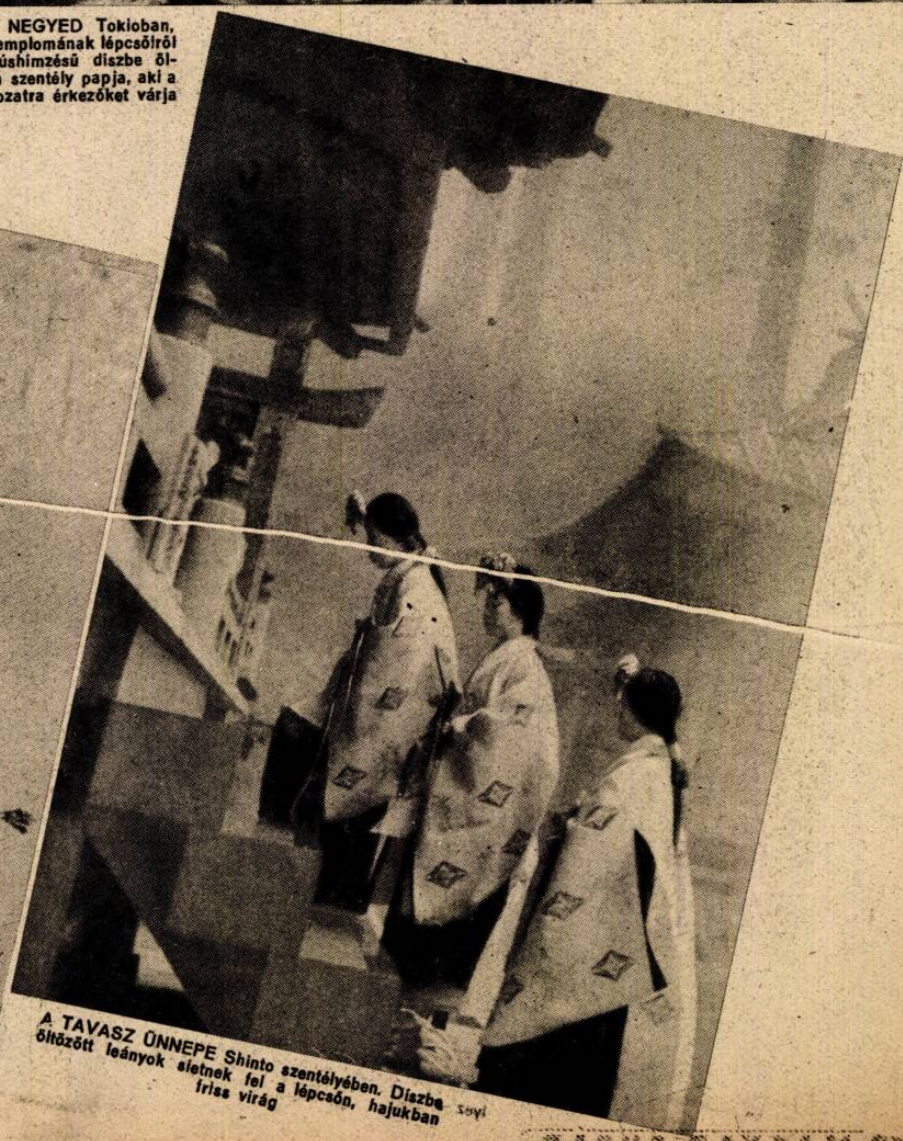

A TAVASZ ÜNNEPE Shinto szentélyében. Díszbe öltözött leányok sietnek fel a lépcsőn, hajukban friss virág

MAGYAR FUTÁR

Frick dr. birodalmi protektor és Hacha cseh államelnök a protektorátus felállításának ötödik évfordu'óján megvitatták a legközelebbi jövő teendőit

Doriot, a francia önkéntes hadosztály egyenruhájában, a keleti arcvonalról szabadságra érkezve beszámolt a vezetőnek és a nemzeti mozgalom vezetőinek tapasztalatairól

London: Néptelen bánya az angol szénvidéken. A munkások sztrájkba léptek — a tárnák üresek

Rangoon: BOSE, a szabad hinduk vezére megszemléli nemzeti csapatokat

Nápoly: Ismét kitört a Vezuv és a kráterből ömlő láva elpusztította a hegy északi lejtőjén épült községeket, melyeknek lakossága vad pánikban menekült a tűzfolyam elől

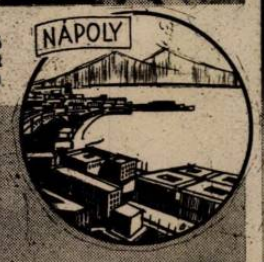

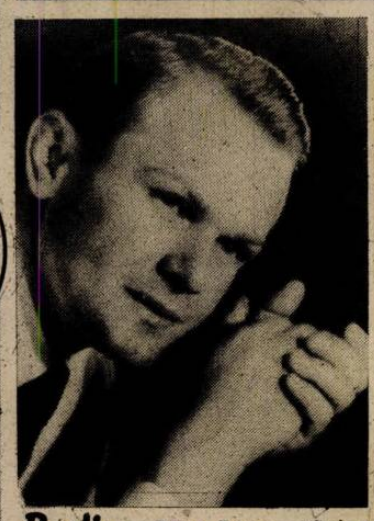

New-York: A gyermeteg amerikai romantikát szolgálta ki ez a »francia menekült«, aki német megszálló csapatok »kegyetlenkedéseiről« álarcban tartott előadást a new-yorki milliomosok előtt. Bevezetőül mindenütt elmondta, hogy az álarcra azért van szüksége, nehogy a német kémek felismerjék és eltegyék láb alól... Az ügyes trükk alaposan felcsigázta a hallgatóság érdeklődését

Berlin: Bókay Ferenc, akinek népszerű, lendületes magyar hangját az UFA-híradóból és a Donau-rádióból ismerjük, a Donau-rádió főbemondója lett

Kongresszus a nemzetközi zsidóság érdekében. Anglia palesztinai tervei nagy izgalmakat szültek a zsidóság világszervezeteiben, amelyek sorozatos gyüléseken követelik az arabs érdekek háttérbe szorítását és a palesztinai zsidótelepülés korlátlan engedélyezését. A New-Yorkban megtartott zsidó nagygyülés szónokai: Balról-jobbra, Lengyel Emil, Gabriel Wechler, La Guardia, New-York polgármestere és Michael Potter

G UJSÁG

fia: A bulgáriai szabadságnapon Cyrill herceg szemlét tart a tiszti akadémia növendékei fölött

Az utolsó kép Tiene Pucheu volt francia belügyminiszter és társainak pőréről. A politikust, aki Darlannal együtt szökött meg Afrikába, a kommunista »tisztogató bizottság« most halálra ítéltete s az elmult hétfőn Pucheu-t ki is végezték . . .

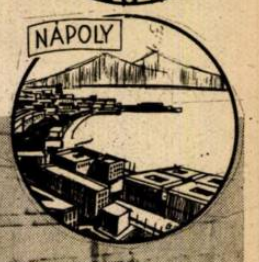

A járványok dühöngése könnyen érthetővé válik e kép szemlélője előtt. . . A város nyomorba taszított lakossága a csatornákból szerzi az ivóvizet. . .

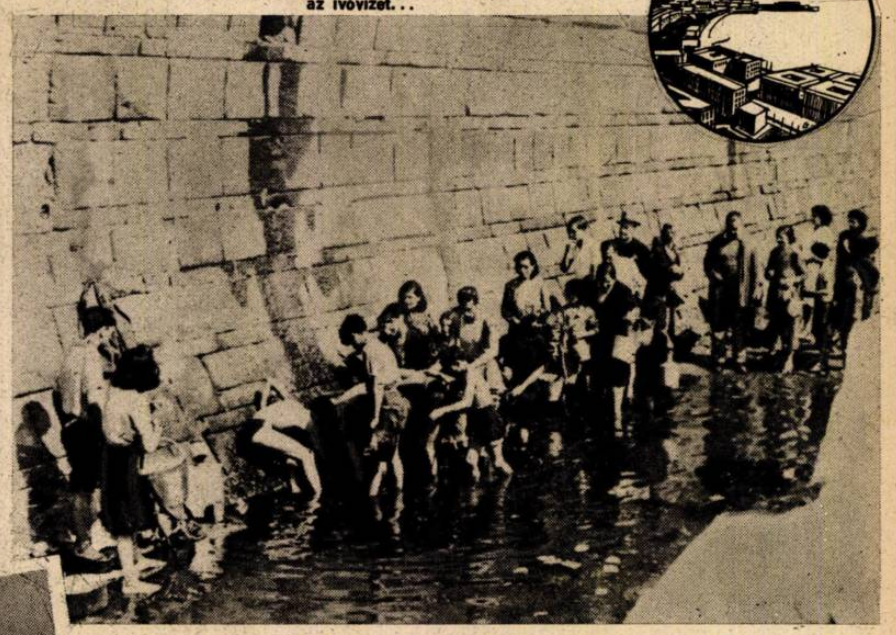

szíriai, örmény, egyiptomi asszonyok teljesítenek szolgálatot az angol flottatámaszpontokon, ahol kisebb javítómunkálatok elvégzésére, sőt aknák szerelésére is felhasználják őket

India felszabadítására induló

tár rádióképe)

Így menekülnek a „szabadságot" hozó angolok és amerikaiak elől az olasz falvakból az egyszerű emberek. . .

A spanyol főváros revüszínházában a legnagyobb siker, egy bécsi valcer-jelenet, amelyben gyönyörű színésznők táncolnak és énekelnek

MAGYAR FUTÁR 13

EGYÜTT

HORVÁT DIÁK, aki az iskola padjait felcserélte egy légelhárító ütegállással s egy esztendő óta tagja a különítménynek

LETT ÖNKÉNTES SZAKASZ. Ezek a fiatal harcosok már tudják: mit jelent szovjet-uralom alatt élni, azért jelentkeznek tömegesen a közös harcra

NYOLC HÓNAP ÓTA SZOLGÁL ez a lilei francia férfi a halálfejes »Európa-különítmény«-ben, amely szimbóluma a kontinens népei közös küzdelmének

VIDÁM LEGÉNYEK a különítmény tagjai, akik ugyancsak nehezen tudják egymással megértetni magukat, de ötletekért nem mennek a szomszédba. Az állásukhoz vezető utat például így jelölték meg:

GYŐZELMI JELVÉNYEK egy finn altiszt ővén: zsákmányolt szovjet tiszti jelvények. Mellét a Mannerheim-keresztet és a »Szabadság-keresztet« díszíti

TIZENNYOLC ESZTENDŐS ez a fiatal SS-lövész, aki Szlovákiából vonult be harcolni Európa közös ügyéért

KUBÁNI KOZÁKOK, akik régi szabadságukért és Európáért egyszerre küzdenek

HÁROM BOLSEVISTA GÉPET lőtt le öt perc alatt ez a vasidegzetű flamand, de nem is csoda: két év óta szabadságra se ment a keleti frontról

EURÓPÁÉRT

Csak a kereszteshábórúk szent célja vert olyan visszhangot az európai nemzetek szivében, mint az a harc, amelyet a bolsevizmus civilizáció- és kultúragyilkos támadása ellen való védekezés jelent korunkban. Minden nép felismerte, hogy a Kelet felől fenyegető szovjet imperializmus végső pusztulásba döntené földrészünk minden országát s nincs az az értelmes ember Európában, akit ne aggasztana a veszedelem közelsége. Hiába próbálják a demokráciák propagandaszervei és államférfiai elaltatni az éberséget s hasztalan magyarázzák: nincs okunk félni Moszkva szándékaitól, mert az életösztön erősebb a szavaknál s fegyvert parancsol a férfiak kezébe: védeni, minél messzebb az otthontól, minél távolabbi csatatereken, a nemzetet, hazát, hitet, emberi életet.

Keleten kereszteshadjárat folyik... A német hadsereg mellett, amely talpig vasba öltözködve harmadik esztendeje gyürközik a bolsevizmus hordáival, szinte valamennyi európai nép fiai ott küzdenek, a bajtársiasság elszánt érzésével szivükben. Az a harci csoport, amelyet „Európa-különítménynek" neveznek, egy SS-hadosztály kötelékében veszi ki részét hősi módon az élet-halál mérkőzésből. Magyarok, szlovákok, franciák, vallonok, norvégek, észtek, finnek, litvánok, horvátok küzdenek egymás mellett s pontosan tudják, hogy a narvai fronton, vagy a Krím arcvonalán egyaránt hazájukat, saját népük szabadságát, függetlenségét, kultúráját oltalmazzák, s ők európa védelmezői is, akiknek harci akaratán, önfeláldozásán meg kell törnie a keleti rohamoknak. Csupa fiatal férfi, — az új Európa fiai, akiket már nem a rosszul értelmezett sovinizmus tölt el, hanem az a felismerés, hogy a közös veszedelemmel szemben csak az összefogott erők képesek eredményt elérni...

MAGYAR ÖNKÉNTES a narvai arcvonal havas síkságán. Távol a hazától, az idegen földön is érzi, hogy az otthon nyugalmáért harcol

BRASSÓI FIU ez a vidám SS-lövész, a szászok törzséből. Századküldönci szolgálatot teljesit éppen, az északi fronton

NORVÉG ÖNKÉNTES, aki két éve harcol az Európa szabadságát fenyegető bolsevista veszély ellen

EGY NEHÉZ PÁNCÉLKOCSI vezetője ez a gyerekarcú német önkéntes, aki az »Európa-különítmény«-ben szolgál. Alig mult húszesztendős...

KÉSZÜL A HEVENYÉSZETT ÁLLÁS... Az ellentámadás sikerrel járt, de a harcban résztvett gránátos még nem pihenhet! A bolsevisták megkísérelhetik a rohamot, s akkorra meg kell ásni a fedezéket is...

MANSTEIN VEZÉRTÁBORNAGY meglátogatta a proszkurovi térségben hősiesen küzdő csapatait. A marsall személyesen adja át a kitüntetést katonáinak, akik a nehéz harcokban különös bátorságuknak adták tanújelét

Szigorú harcok

EGY FALU SZÉLÉN páncéltörő ágyúk szállnak szembe a harckocsitámogatással rohamra induló szovjet hadosztállyal. Az erőteljes tűzcsapások megállítják a támadást, a község szilárdan a védők kezén marad ←

FELGYUJTOTT TANK egy szovjet előkészületi állásban. A német támadás meglepte a rohamra gyülekező bolsevista csapatokat s megsemmisítette őket! →

VILLÁMGYORSAN RÖGTÖNZIK A GOLYÓSZÓRÓÁLLÁST a páncélgránátosok, akik, a bajtársak vállán keresztül irányítják a tüzet a rájuk támadó gépek ellen. A szeszélyes időjárás hol kemény telet, hol tavaszi sártengert varázsol a csataterre ←

EJTŐERNYŐS VADÁSZOK nehéz géppuskával támadják a bolsevista utóvédeket →

NEHÉZTÜZÉRSÉG avatkozik bele az alsó Bugnál folyó elkeseredett csatába. A zárótűz szójjelzúzza már a védelmi állások előtt a szovjetgyalogság rohamát

Bug térségében

KÖZELHARCBAN verik ki a páncélgránátosok a bolsevistákat egy falu romjai közül, Proszkurov közelében

RÖVID PIHENŐ a súlyos csaták közben. Egy harci alakulat, amelyet most váltottak fel, erőt gyűjt a további küzdelemhez. A sebesültek bajtársaik a főgyógyhelyre kísérik ←

PÁNCÉLOS ÉK a támadó bolsevista gyalogság tömegében, Kovelj térségében. Kilőtt szovjet harckocsik között züdítja tüzét a német tank a rohamozó szovjet gárdistákra

A KÖDVETŐK az elhárító harcokban bizonyították be igazán használhatóságukat...

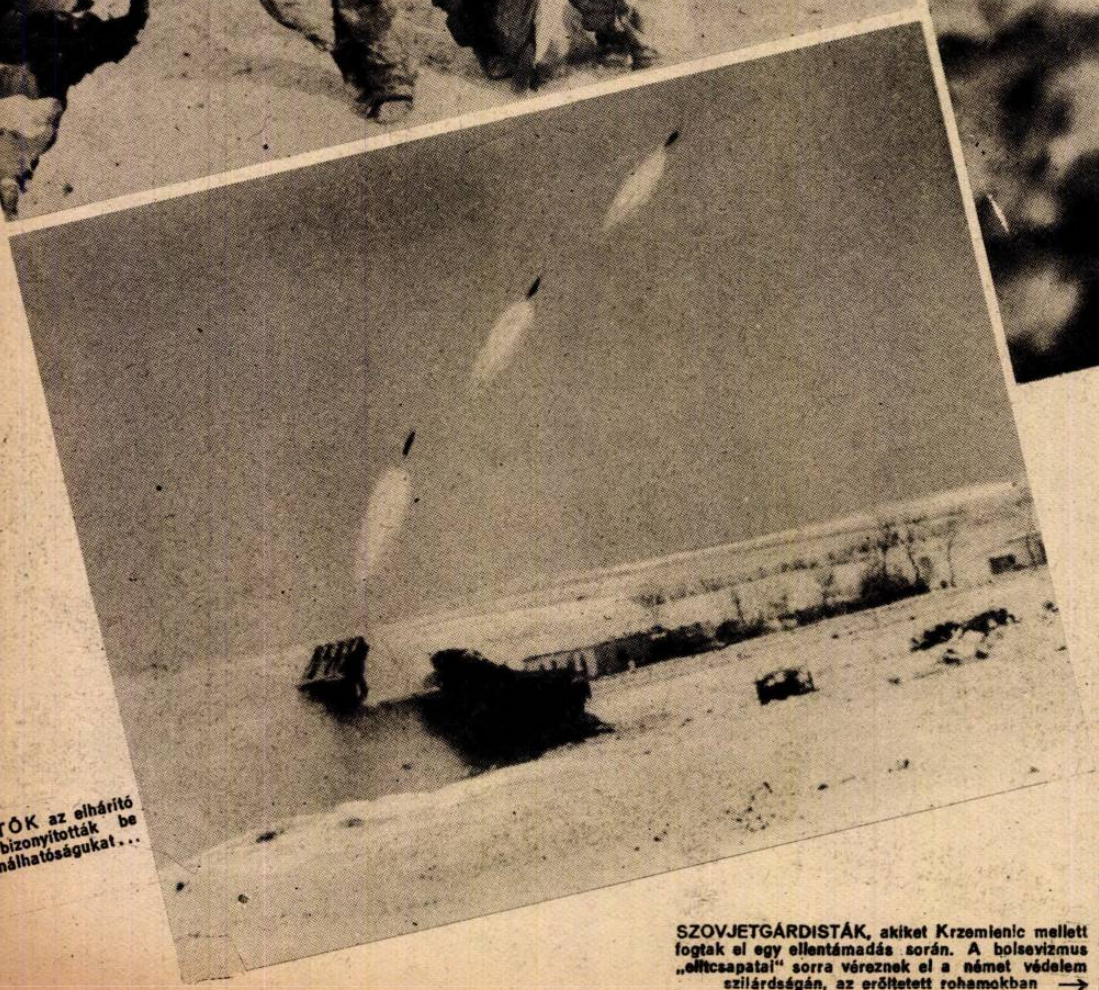

SZOVJETGÁRDISTÁK, akiket Krzemieniec mellett fogtak el egy ellentámadás során. A bolsevizmus „elitcsapatai" sorra véreznek el a német védelem szilárdságán, az erőltetett rohamokban →

VON KLEIST VEZÉRTÁBORNAGY, aki a keleti arcvonal déli szakaszán irányítja a súlyos harcok közben folyó hadműveleteket. A második világháború egyik legkitűnőbb hadvezére a marsall...

HOLLIDT VEZÉREZREDES, a Bug alsó folyásánál vezeti a kemény védőharcokat. A keleti front csatáiban szerezte a lovagkeresztet, még 1941 őszén s az elmúlt év májusában adományozta neki Hitler a tölgyfalombot. A legjobb stratégák egyike a német hadseregben

KÉT HADSEREGPARANCSNOK: a tölgyfalombos Busch vezértábornagy és Weiss [illegible]ezredes, akik a szovjetfront északi szakaszán vezetik a kemény csatákat

HADIJELENTÉSEK,

Teljes egyértelműséggel utasította vissza a finn nép és parlament a szovjet fegyverszüneti feltételeit s ezzel a férfias cselekedettel ismét az az igazság kapott hangsúlyt, hogy *mint mindig a történelem folyamán, ma is csak egyetlen biztosítéka van a nemzetek fennmaradásának, — saját erejük és az elszánt akarat, amellyel szabadságukat védelmezni hajlandók az egyszer felismert ellenséggel szemben...* Nincs az a béke, amely megérné, hogy miatta egy ország jövőjét a vak bizonytalanság vezető kezére adják s amelynek kezesei már előre a mosdótál fölé állnak Pilátusként, mint ahogy a két nagy demokrácia tette Suomi esetében. Talán éppen azon a napon, amikor a finn katona letette volna a diadalmas fegyvert, s meztelen mellel állott volna a moszkovita hatalom előtt, — *Londonban kettészakították az Atlantic Charta papírját s éppen olyan ünnepélyesen vonták vissza a bullában biztosított „négy szabadságot", mint amilyen nagyképű csalással ajánlották fel annak idején — a csábítás szándékával Európa kis nemzeteinek...*

Kitisztul a világ horizontja a fegyverek dörgése közben s a színjátszásba való belefáradás után most már kegyetlen világossággal látják a népek: mire törnek igazában az angolszász hatalmak és milyen mohó szándékok lapultak meg kezdettől fogva farizeus szólamaik mögött. Nincs más védekezés velük szemben, mint a fegyver, *nincs többé alku, kiegyezés, csak a bizonyosság van: végig kell vívni a harcot mindkét félnek, akik közül az egyik mindent akar a maga számára, a másik pedig az életét oltalmazza,* s az igazság érvényesülését szomjazza...

A frontokon

ez a bizonyosság a küzdelem halálosan elszánt keménységében jut kifejezésre. *Minden talpalatnyi földért az ember és anyag óriási áldozatát hozzák a demokráciák s a keleti szövetséges, az ázsiai bolsevizmus fáradhatatlanul rohamra hajszolt hordái.* A diplomáciai csatát elvesztették, minden kártyájuk kiterítve fekszik a történelem nagy játékasztalán, most már valóban a végső eszközhöz kell hozzányúlni s vért adni a szerencséért, amely azonban sehogy se akar feléjük integetni...

Keleten naponta egész szovjet-hadosztályok vérezznek el a Bug és Dnyeszter között, s különösen Tarnopol és Proszkurov környékén, ahol a hét azzal kezdődött, hogy egy bolsevista áttörési kísérlet végén 44 páncélos és 12 rohamlöveg pusztult el egyetlen keskeny szakaszon. Az arcvonal déli részén a *Kleist* vezértábornagy főparancsnoksága alatt véghezvitt elszakadó mozdulatok úgylátszik, nagyjában befejeződtek, de a Bug alsó folyásánál *Hollidt* vezérezredes vezényletével mindenesetre új szakaszukba léptek már, amelyek abból ismerhetők fel, hogy a német gránátosok itt szilárdan megvetették a lábukat, bármennyire igyekszik is a szovjet itt újból és újból igen szívósan erőszakolni e kötelékek nyugat felé való visszavonulását.

A Bug középső szakaszán különösen figyelmet érdemel az a keskeny betörési rész, amely a Bug és Dnyeszter között van s amelynek kibővítésére egész héten keresztül újabb, meg újabb viaskodásra vezényelte a bolseviki hadvezetőség a kifáradt és kivérzett csapatokat. *Feltűnő, hogy a németek milyen nagy erővel vetették rá itt magukat a harcra, annak ellenére, hogy nem látszik éppen tervükbe illőnek e terület vitássá tétele...*

Proszkurov és Tarnopol térségében a helyzetet félreérthetetlenül a német támadó tevékenység jellemezte, több mint két hét óta, mert aktív vállalkozásokkal gátolják a szovjet csapatokat abban, hogy dél felé teret nyerjenek.

Kegyetlen és kiméletlen erőfeszítések történtek szovjet részről, hogy a Dnyeszter nyugati partján hídfőállásokat alkossanak *s egész műszaki ezredek véreztek el hiába a próbálkozásokban.* Úgy látszik, a vörös hadvezetőség még egyszer ki akarja használni az offenzíva nyár óta tartó lendületét, hogy a tavaszi visszacsapás előtt minél nyugatabbra helyezze az arcvonalat. Ennek a kísérletnek bizonyos előnyein kívül *fenyegető hátrányai is vannak, amelyek közül a hosszú utánpótlási vonalak nem tartoznak a lebecsülendők közé,* kivált ha meggondoljuk, hogy a német csapatok milyen tervszerűen semmisítették meg a vasutakat, országutakat s egyáltalán mindent, amire egy óriás hadseregnek szüksége volna a nyugodt operáláshoz. A Dnyeperen egyetlen híd se maradt, s *ott, ahol a magyar és német műszaki csapatoknak két évbe került egy nagyteherbírású állandó híd építése, a bolsevista szapőrök nem igen verhetnek használható hidat a nagy tavaszi olvadásig,* amikor a folyó kiöntött vize hat-hét kilométer szélességben hömpölyög az ártérben...

A proszkurovi csata páncélos mérkőzéssé súlyosodott, amelyre mindkét fél részéről a nagy kötelékek és a gépesített tüzérség óriási méretű bevetése a jellemző. *Nem derűs a helyzet itt;* a Kárpátok lába előtt folyik már a harc, s új meg új tar-

AZ ELSŐ NYUGODT PERC... A nehéz harcokban külön élelmiszer és dohányadagokat kapnak a keleti front katonái. Támadás után jól esik rágyujtani egy rég nélkülözött cigarettára

AZ ATLANTI FAL ELŐTT... Négymotoros amerikai bombázó, amelyet az európai szárazföld elérésekor leszedett a levegőből a német elhárítás

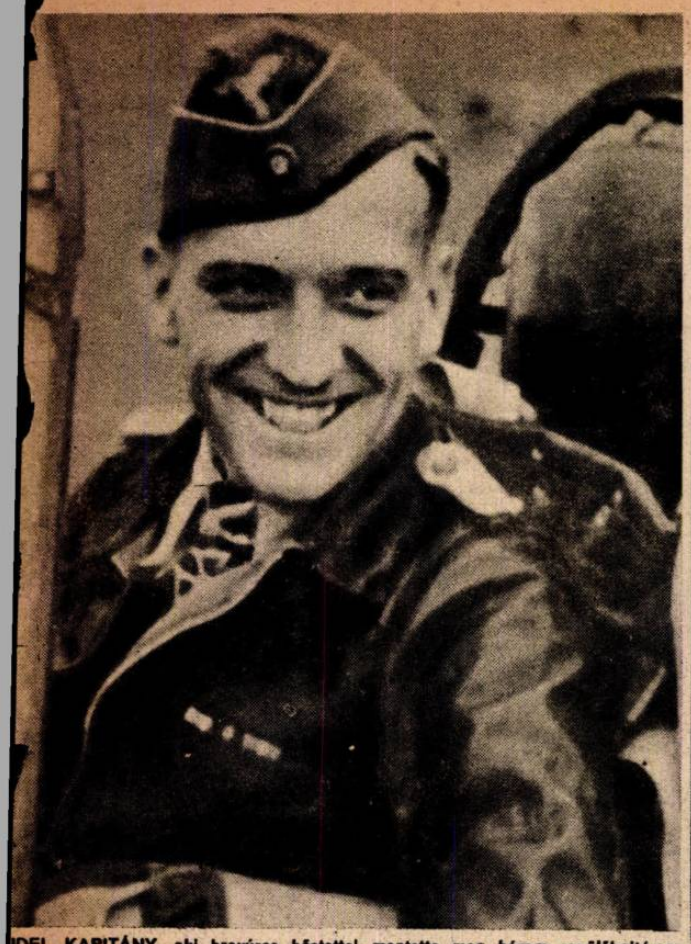

UDEL KAPITÁNY, aki bravúros hőstettel mentette meg három repülőbajtársa életét. A szovjet vonalak mögött gépével leszállott a mocsaras talajra, hogy egy ott bombavető legénységét magával vigye. Az újból való felszállás nem sikerült süppedő ingoványon, ezért Rudel és bajtársai megtámadtak egy bolsevista harci kocsit, gépkocsit zsákmányoltak és átvágva magukat az ellenségen, visszatértek támaszpontjukra

MEGÉLÉNKÜLTEK A HARCOK a keletkaréliai finn fronton is. A tüzérség erélyes beavatkozással porlasztja szét, már a védelmi állások előtt a szovjet páncélos támadó erőket

CSATÁK ÉS ÚJ FORDULATOK

talékok érkeznek a kegyetlenül hajszolt rohamokhoz a végtelen orosz síkságról, de a támadó ékek minduntalan összetorlódnak, s olyan gigantikus méreteket öltött a harc, mint annak idején Gomeljnél. A küzdelemben elképzelhetetlen mértékben morzsolódnak fel a bolsevista kötelékek, amelyekre *a szakadatlan fölényben lévő német légi flotta mér ijesztő csapásokat* s fedezék sincs e támadások ellen, mert az út két oldalán iszaptenger feketéllik...

Proszkurov kiürítése mindamellett jel, hogy az európai védelmi harcban résztvevő nemzetek számára valóban elérkezett az erők számbavételének s a végső felkészülésnek órája.

Délen,

Cassinonál és az anzioi hídfőben mintha Clark tábornok kifáradt volna a sikertelen harcokban... Felderítő csatározások, helyi jelentőségű vállalkozások váltották fel azokat a mozdulatokat, amelyek a múlt héten már egy meginduló angolszász offenziva körvonalait kezdték sejttetni. A cassinoi hegytömb birtokáért folyó küzdelem lett volna megindítója ennek a tavaszi vállalkozásnak, de a nagy körültekintéssel és óriási anyagpazarlással, emberveszteséggel elkezdett roham belefulladt a védelem mély vermeibe. Keserű tapasztalatokat szereztek a demokráciák ezen az arcvonalon, *s hogy a nagy garral meghirdetett „elözönlés", az európai szárazföld ellen tervezett invázió a mai napig se indult meg — holott Churchill karácsony táján azt igérte, hogy „február közepén, de legkésőbb március elején" már a szövetségesek megvetik lábukat a kontinensen, — alighanem ezeknek a tapasztalatoknak köszönhető*... A túlsúly képzése, a nagy légi fölény kialakítása volt itt Clark és Eaker tábornok, a légi haderő parancsnokának taktikája s amikor Eaker háromezerszer elindította kötelékeit e terület fölé, azt akarta kipróbálni: vajjon mennyiben tudja a repülőgép teljesíteni a külön tüzérség feladatát... A kisérlet elég kiábrándító eredménnyel végződött, mert beigazódott az a német elmélet, hogy *a légi fölény egymagában semmit se ér, ha a földön harcoló katona elszántsága nem támogatja*... Éppenséggel semmi jele nincs, hogy a német védelem akár Cassinonál, akár Nettunonál meggyengült volna, holott az angoloknak és amerikaiaknak már régen színes gyarmati csapatokkal, szenegál négerekkel és francia légionáriusokkal kell feltölteniök kivérzett elit alakulataik ijesztően elnéptelenedett kereteit.

A légi hadviselés,

amelytől az angolok oly sokat vártak, a kiábrándult londoni megállapítások szerint *nem vezet a győzelem útjára akkor se, ha a fronton alkalmazzák, de akkor se, ha békés városok elpusztítására kisérlik meg.* A német nép harci akaratát se törték meg a szakadatlanul ismétlődő támadások, melyekben naponta mind ijesztőbb veszteségeket szenvednek a bevetett kötelékek. Nincs olyan támadás, amelynél 50—60 légi erőd elpusztítását ne jelentenék a németek, akik most már maguk is erőteljesebben csapnak vissza az angol szigetre. Az a feltünő közlés, hogy a jövőben a légiflotta harcairól a német rádió óránként közöl jelentéseket, alighanem egy nagyobb arányú megtorlás kezdetét jelzi...

Távolkeleten

a hosszú harci szünetet felváltotta a japán kezdeményezés. Burmából, ahol már a tél vége óta észlelhető volt bizonyos mozgás, s ahol az angolok megelőző offenzívát is próbáltak indítani, a hivatalos angol jelentések szerint *erős kötelékek mozdultak meg s a határt átlépve, harcba bocsátkoztak a megerődített állásban védekező angol csapatokkal.* A japán harci erőkkel együtt szabad hindu hadosztályok is részt vesznek a küzdelemben, amelynek végső célja India felszabadítása a brit uralom alól. Három helyen kezdődött meg egyszerre a japán támadás és máris eredményesnek látszik, mert *az angol beismerés szerint az élcsapatok a brit ellátóhelyekig törtek előre s teljes megsemmisítéssel fenyegetik a tizenhetedik hadosztályt*... A japán akció nem csupán abból a szempontból jelent komoly veszélyt a demokráciák számára, hogy nagy erőket köt le, hanem talán még inkább amiatt, hogy *a harci sikerek biztatóan hatnak majd az éhségtől elcsigázott indiai tömegekre s a védekező csapatok hátában komoly zavargásokra buzdítják az angol uralom ellen végkép elkeseredett őslakosságot*...

Az új tavasz keserves meglepetéseket hozhat a szövetségeseknek, akik azt hitték, hogy a győzelem integet már feléjük és osztogatni kezdték egymás között a világot, levetették álarcukat s mindenkinek megmutatták igazi ábrázatukat és szándékaikat...

ERŐSITÉS ÉRKEZETT a partizánbandák ellen küzdő csapatokhoz Cettinjébe. A „fekete hegyek" országának fővárosát még téli hótakaró borítja

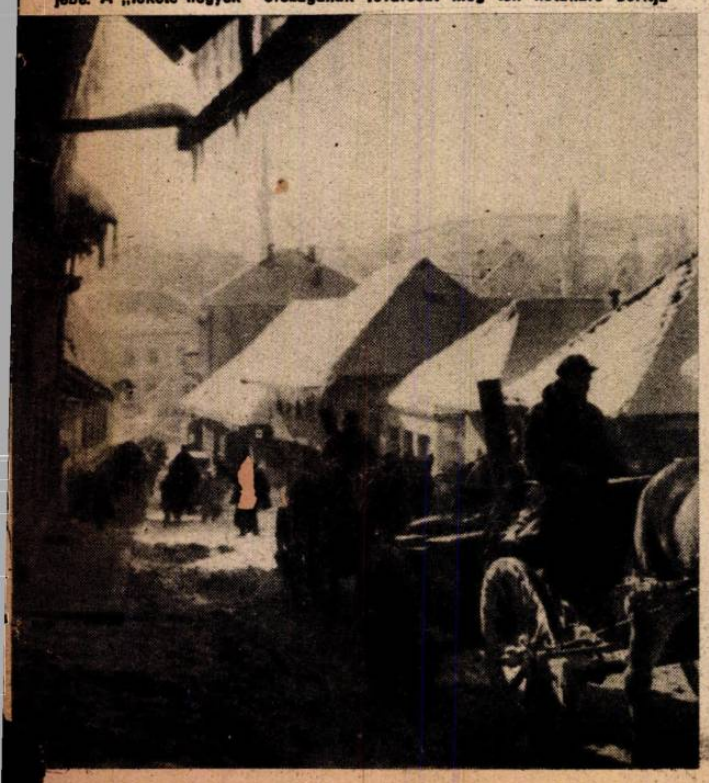

AZ ELSŐ ANGOL FOGOLYCSAPAT a burmai arcvonalon, ahol a támadó japán erők már átlépték a határt és India földjén küzdenek

ÍGY KELL CÉLOZNI... A svéd lotta a gyakorlótéren, a téli hidegben szorgalmasan tanulja a gyalogsági puska kezelését

BAJTÁRSI SZELLEM alakul ki az együttszolgáló lották között, akik esténként a kemény kaszárnyai ágyakba térve, vidáman megbeszélik a nap eseményeit

A TÁBORI ÉLET sok derűs pillanata kárpótolja a lottát az egész na fáradalomért. A gyakorlat után „civilbe" öltözködnek a lányok és ek dolguk, hogy a laktanya mosdójában sietve kicsinosítsák magukat

A SVÉD LOTTA IS FELKÉSZÜLT A HONVÉDELEMRE

(Stockholmi képriport)

Finn mintára hatalmas szervezet alakult Svédországban, hogy mint Suomi leányai, a lották, ők is segítségére legyenek a százötven esztendő óta háborúban soha részt nem vett svéd hadseregnek egy esetleges invázió veszedelmei közben. Kitűnő oktatást kapnak ezek a svéd lották, megtanulnak bánni a modern hadviselés valamennyi fegyverével, s különleges kiképzést is kapnak, hogy a repülőtereken földi szolgálatot tudjanak ellátni, vagy a légvédelemnél értékesen felhasználhatók legyenek. A svéd lányok és asszonyok lelkesen csatlakoztak a mozgalomhoz, s buzgón tanulják a kiképző altisztektől a hadi tudnivalókat.

NEM NEHÉZ A FELADAT, hiszen a skandináv országok fiai és leányai valamennyien sportolnak, a svéd lotta úgy fogja fel a katonai kiképzést is, mint egy eddig számára ismeretlen atlétikai gyakorlatot

A SVÉD TRÖNÖRÖKÖSNŐ sűrűn látogatja meg a lottákat, akiknek legfőbb parancsnoka Thörnell tábornok, a svéd haderő vezérkari főnöke →

EGY SZAKASZ SVÉD LOTTA a fegyverfogást gyakorolja. Még nem egészen tökéletes a munka, az arcokon azonban látszik az igyekvés. A lották fiatalok, komolyak és elszántak...

között a háború leg-
bb harcai hullám-
zanak

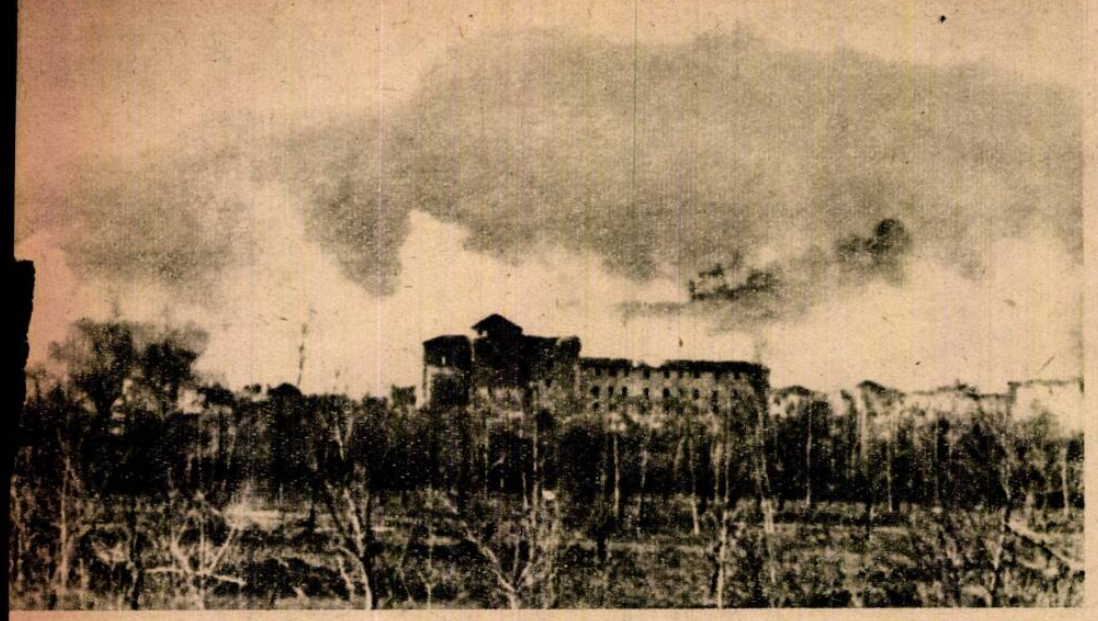

NEHÉZ GÉPPUSKA új állásban a cassinoi arcvonalon. Az ellentámadás sikerült, az amerikai halottakkal borított csatatéren berendezkedik a német védelem

(Hadijelentésből.)

Délolaszországban...

Z ANYAGCSATA MÉRETEIT megdöbbentő szédességgel szemlélteti ez a gránáthüvelyekből emelkedett domb Cassino előtt

FÁZNAK AZ INDUSOK az Appenninek havas magaslatain...

SZENEGÁL NÉGEREK érkeztek Bari kikötőjébe, hogy a délolasz fronton segítsenek a demokráciáknak a — kulturáért harcolni...

FRANCIA ÉS MAROKKÓI CSAPAT ÉRKEZIK erősítésül a cassinoi állásokba. A szövetségesek a nehéz harcokban egyre több idegen erőt használnak fel — régi szokásuk szerint...

A COLOSSEUM ELŐTT... Amerikai katonák Rómában várják, hogy fogolytáborokba szállítsák őket. Nem így képzelték az Örök Városba való bevonulást...

A DAGÁLY ELVONUL

s a homokos parton, az elsülyedt dereglye mellett szárazra kerülnek a csendesóceáni csata amerikai halottai: a Marsall-szigetek ellen támadó USA katonák...

JUDA VÁGYÁLMA!...

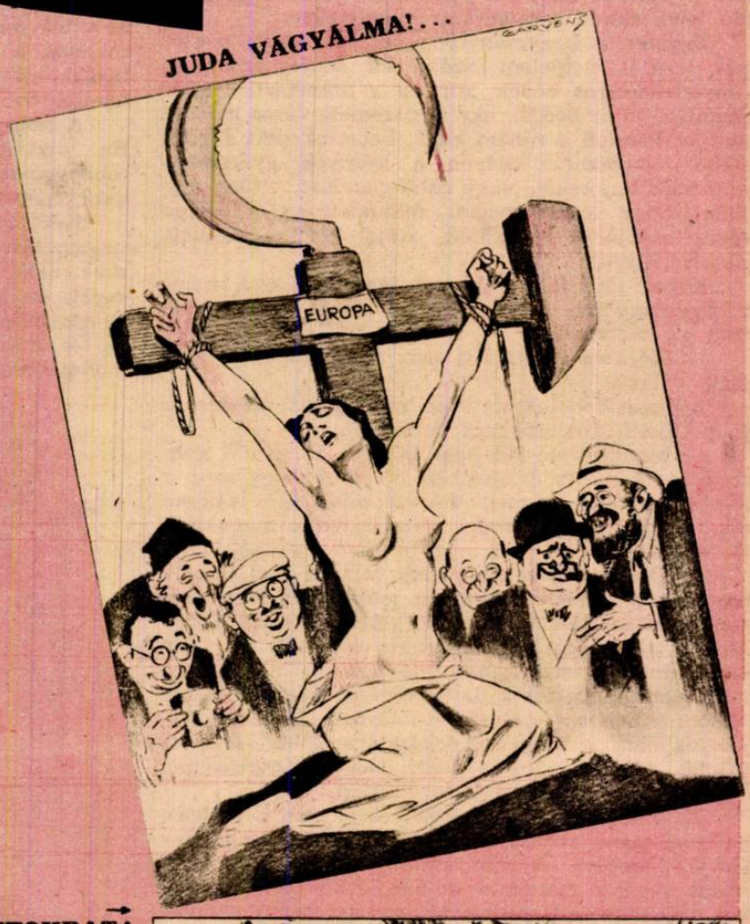

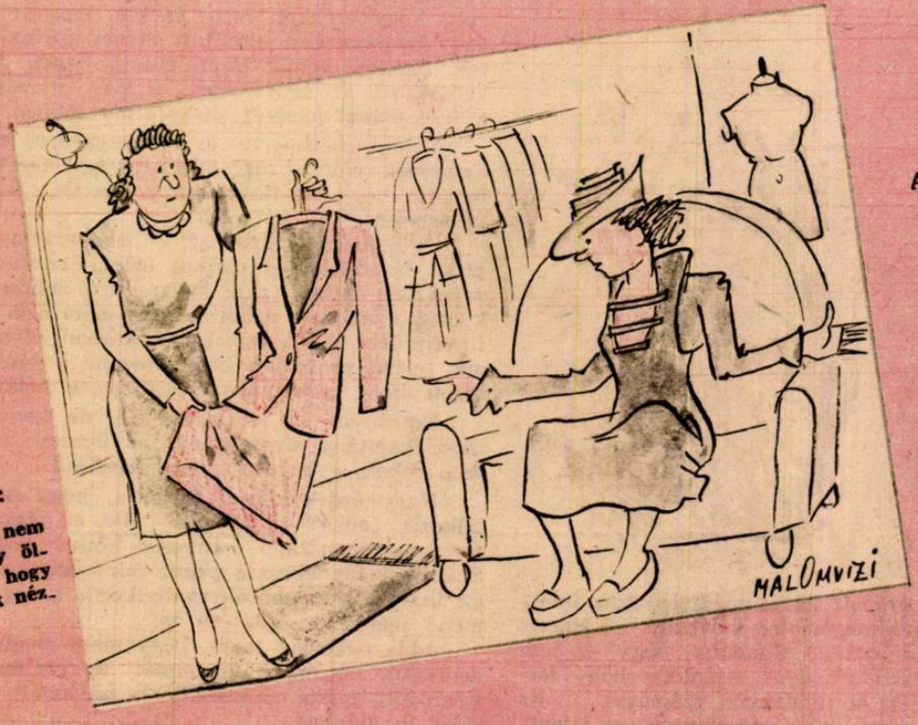

AZ ÚJ GAZDAG:

— „Az ár nem számít, de úgy öltöztessen fel, hogy régi gazdagnak nézzenek...“

A PLUTOKRATA NYILATKOZIK:

— Írják meg uraim, hogy mi megoldjuk a szocializmus kérdését. Annyi milliárdot nyerünk a háborún, hogy a koldusoknak is juttathatunk alamizsnát...

az aggodalmas kérdés:

— Balassa mit szól majd ehhez?

Mindent tudott. Ügynökök egész hadával dolzott, ő volt az első, aki jelentkezett, ha valahol adó telek akadt, s ráígért az ellenfelekre.

Egyszer a Lágymányoson, az iszapszagú pocsolyák közt is megjelent. Szétnézett, sokáig ácsorgott a nyomorúságos bódék közt, s a szemközti Pestet bámulva, mint hódító, aki a kiszemelt város gyenge pontjait kémleli a roham előtt. Leereszkedett a gödrökbe, melyeknek mélyén a környék gyermekei játszottak bujócskát, vagy rabló-pandurt, eltűnt egy időre, hogy aztán megint felbukkanjon s mikor végre autójához visszatért, szája körül elégedett mosoly fénylett.

Mikor először közölte az igazgatósággal, hogy a Lágymányoson telket akar venni, úgy néztek rá, mint az őrültre.

— Piócatenyészettel is akar foglalkozni? — kérdezte valaki.

A beszélőre tekintett és mosolygott megint, a dolgukban biztos emberek derűjével.

— Mondjuk... Ha nem is úgy, ahogy ön gondolja, de képletes értelemben. Például, hogy azok a telkek, melyeket én megvételre ajánlok, nem is olyan sok idő múlva egy csomó pénzt szívnak magukhoz.

— Ott?

— Ott is. És még néhány tervem van, amely hasonlókép ostobaságnak tűnik majd talán. Nem erőszakolom a dolgot, csupán kötelességszerűen felhívtam az igazgatóság figyelmét a reális, sőt igen nagy fantáziát magában hordó gondolatra. Ez még nem jelenti, hogy a vállalat köteles magáévá tenni, viszont a bejelentés elvetése után nem érhet szemrehányás, ha a magam kockázatára kötöm meg az üzletet, nem mondhatja senki, hogy értesüléseimet egyéni haszon szerzésére fordítottam...

Az elnök jobbján ült, fölényesen, nem is az igazgatósági tagok arcába nézve, hanem szivarjának kék füstjét bámulva. A zöld asztal ünnepélyesen nyújtózott végig a hatalmas szobán, fehér papiros-íveivel, meghegyezett ceruzáival, csillogó hamutartóival, vizespoharaival, üvegeivel. Akár egy diplomáciai tárgyalás színhelye, olyan volt a tanácsterem. A kisasszony illedelmesen ült, külön, blokkjai közt, a titkár szomszédságában, aki nagy halom papírt szorongatott kezében, várva: mikor adhatja át valamelyiket Judának, aki kinyújtott kezével jelzte, hogy szüksége van-e támaszokra.

A lágymányosi telkek megvétele ellen csak egy igazgatósági tag tiltakozott, s Juda rendkívül jellemzőnek találta, hogy csupán ez az egy ember volt köztük — idegen. A többiek lelkesen néztek rá, csillogó szemmel, mikor referátumát befejezte, s az aggodalomnak halvány borúja sem jelent meg homlokukon.

— Nem kell félni, — intették le a kétkedőt, — jó üzlet lesz ez.

Pontosan tudták, hogy igazolja a vezérigazgatót az idő. Talán várni kell még három, négy esztendeig, esetleg tovább is, de minél hosszabb idő telik el, annál nagyobb lesz az árkülönbözet.

Juda megbízást kapott, — mintha rendjelet akasztottak volna mellére egy győzelemért, melyet egy ellenséges érzületű ország diplomáciája fölött aratott, — hogy belátása szerint vásá-

[illegible] nem rettegtek, ha kijött reg- [illegible] végigjárta az osztályokat, bizalmasan nevettek rá, elfogulatlanul beszélgettek vele, mint rokonok a magas rangra jutott szerencsés családtaggal, akit közönséges, idegen halandók félő tisztelettel öveznek.

A hölgyek kiváltképpen bizalmasak voltak vele. Ha diktálni akart valamelyiküknek, előbb úgy rendbeszedték magukat, mintha nem is üzleti munkára, hanem szerelmi légyottra hívták volna őket.

Két táborra szakadt a vállalat tisztviselőinek meglehetősen képes csoportja, s lassan fogyatkoztak azok, akik az első időkben jöttek. Nem bírták a levegőt, önként távoztak, vagy valamilyen ürüggyel a vezetőség tette ki őket.

— Nálunk egyetlen érdek döntő: az üzleti, — mondta szenvtelen arccal, ha a felmondás után va-

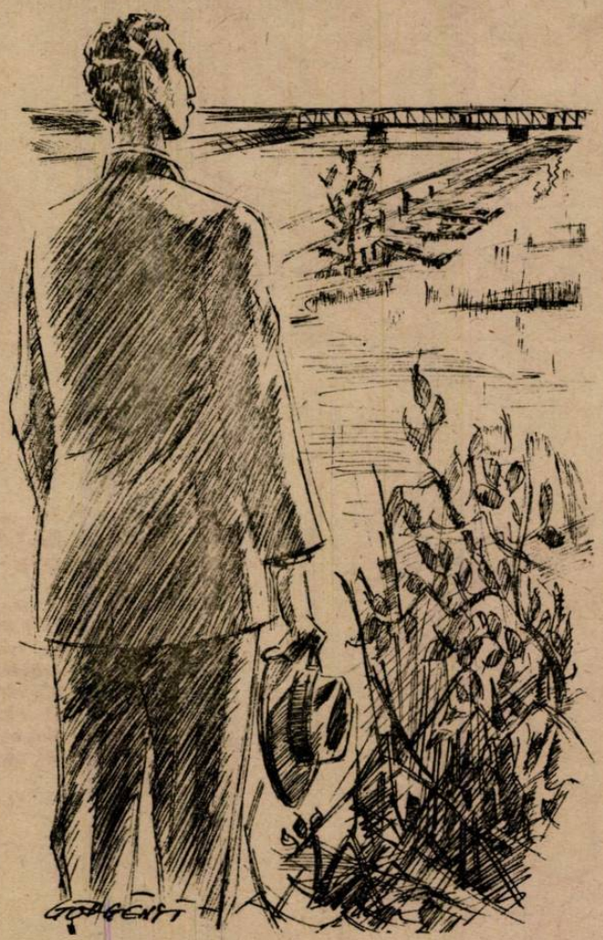

laki könyörögni próbált és mindenféle okot felhozott, csak kenyerét megmentse valahogy. — Három gyereke van? Hát aztán? Gondolja, hogy ez már elég érdem a visszatartására? Ajánlom, hogy másutt se dicsekedjék el utódainak számával... Ha egy szegény embernek sok a gyereke, ez azt jelenti, az itt boldogul, feleke[illegible]

Munkája nem engedte Pestről hosszabb időre távozni, de azért Munkácsra felrándult. Kicsit furcsának találta, hogy útlevéllel kell mennie, de mélyen nem érintette a dolog. A város azonban annál inkább meglepte. Külső képe egyáltalán nem változott ugyan meg, — miért is változott volna, — a levegő azonban más volt, mint régen. A kávéházban nagy élet folyt, az új államban láthatólag könnyen és szépen boldogultak azok, akik nem okvetetlenkedtek a hatalmasokkal.

— Szegény papa, ha élne, most nagy üzleteket tudna csinálni, — bólogatott Jetta asszony, — a pénz az utcán hever itt, fiam... Kár, nagy kár, hogy elmentél arra a Budapestre... Tudod, az öreg Nussbaum bácsi meghalt, Isten nyugtassa őt, az után is egy nagy vagyon maradt... A fiai mind gazdag emberek lettek.

Egy délelőttöt otthon töltött a régi házban, melynek meleg szaga, sajátságos levegője egyszerre feleleventette benne a multat. Fia térdén lovagolt, hancúrozott vele, s mert arca most már éppen olyan volt, mint Rozeleé, — gyakran az volt az érzése, az asszony mindjárt belép a hálószobából, mosolyogva és vállára teszi kezét, mint házasságuk első idejében szokta, a gyöngédség jeléül. Délután persze elment a kávéházba, amely zsufolásig tele volt vendéggel. A régi arcok közül is feltűnt egyikmásik, s pontosan meg tudta különböztetni az idegeneket a bennszülöttektől. Most a pesti ügynökök és sietős dolgú üzletemberek helyett Pozsonyból és Prágából jöttek mások. A változás mindössze annyi volt, hogy ezekkel nem éneklő magyar nyelven, vagy gyalázatosan elrontott német szóval diskuráltak, hanem csehül. Bámulatosan hamar alkalmazkodtak itt az új rendhez... Még egymás közt is a friss állam nyelvén diskuráltak többen.

Valaki felismerte és odatelepedett asztalához. Faügynök volt a régi békében, emlékezett rá. Elmondta, hogy két fűrészüzeme van már, öccse pedig vásárbérlő.

— Egészen jó üzlet az, — magyarázta, csak egy kicsit fáradságos és piszkos üzlet. Erőszakos embereket kell tartani, akik a parasztról lehúzzák a bőrecset, s amellett detektívek is, mert nem kerüli el figyelmüket, ha a falusiak a kasban, a takarmány alá rejtve próbálják becsempészni a tyúkot, vagy hízott libát, a helypénz megfizetése nélkül.

Botrányok is fordulnak elő, de szerencsére a rendőrkapitány szemethúnyt az ilyesmi felett, hiszen rokon, a húgukat vette feleségül.

Nagy érdeklődéssel faggatta, hogy mivel foglalkozik „odaát". Építkezés? Hát ez igazán nagyszerű, — mondta, — szívesen kötne vele üzletet. Szállítana fát, egészen príma minőségűt, olyan nagy az üzeme, hogy bátran vállalkozik a legmesszebbmenő igény kielégítésére is.

Juda óvatosan felelt, hogy majd meglátja, mindenesetre köszöni a figyelmét, de rögtön felvillanyozódott, mikor szomszédja hozzá hajolt és valami mást is ajánlott.

— Nézze, — kezdte, — ahogy én hallom, maguknál nem valami jó dolga van a zsidóknak. Egy szép napon még kellemetlenkedni fognak magának... Mire jó, hogy a vagyona ott hever, egy csomóban? Át kéne hozni például ide egy részét, ügyesen, senki se sejtené soha...

— Hogyan? — érdeklődött Juda. — Csempészni? A trász törne ki, ha nekem csak egy milliót a szebemben, vagy táskámban át kéne csempésznem... Elvörösödnék, ha messziről csak rámnézne a finánc... Sajnos, nem való vagyok az ilyesmire, mikor Bécsbe menekültem annak idején, akkor is majdnem meghaltam a riadalomtól.

— Egy vasat se kell hoznia!

— Hogyne! Adjam oda egy vadidegen, ismeretlen embernek, aki fogja magát és meglóg a pénzemmel. Még fel se jelenthetem, mert engem is megbüntetnek... Nem, köszönöm, a csempészésre nem vállalkozom.

— Ki mondta, a cipőtalpában kell az ezreseket áthozni?

— Hát akkor?

— Egy kis könyvelési taktika, egy kis bizalom és soha rá nem jön senki, milyen egyszerűen menti ki vagyonát onnét! Nézze... Maga, mondjuk épületfát vásárol, félmillió cseh koronáért. No? Ki tudja ezt? Mi, ketten... Maga valutát kér, mondjuk hatszázezret... Százezer tiszta haszon, azt én egy folyószámlára befizetem magának... A szabályszerű számlát kapja, s én itt tartom az eredetit. Ez persze bizalom kérdése, bizalom nélkül semmit se ér az egész terv.

— Mondja csak mégegyszer...

Részletesen elmagyarázta az egész manipulációt s Judának ragyogott a szeme. Hát persze, olyan egyszerű, akár a pofon...

— Rendben van, máris megcsináljuk. S hogy lássa, én nem vagyok egy smucig ember, a differenciából adok magának, privátim, húsz percentet...

— Jóó... hogyne! Bár én szívességből is megtenném.

— Szívesség, szívesség! Én jobb szeretem a tiszta boltokat.

— Hát igen, így nekem is szebb. Készítünk egy írást, abban én kötelezettséget vállalok, hogy a maga által megjelölt banknál, a maga nevén nyitott folyószámlára befizetem a differenciát, ami a számla összege és az effektív tartozás között lesz.

— Azt is belevehetjük, hogy pontosan annyi lesz minden alkalommal ez a percent. Mondjuk... hát annyi talán nem, de tizenöt százalék igen. A bruttó összegből. Igen, ez jó...

Juda bólogatott, s hozzágondolta még azt is, hogy ez a percent nem az ő zsebéből kerül ki, hanem a vállalatéból, mert nem szabad túlkomplikálni a dolgot... Ő aztán visszatéríti idővel, kamatostól együtt. Vagy ha nem is kamatokkal, hát magát a pénzt minden bizonnyal. Ámbár, ha meggondolja a dolgot, ostobaság lenne ilyesmit csinálni. Fizesse csak a vállalat a névértékét a számláknak. Úgyis kis dotációt ad neki azért a zseniális tevékenységéért, amit végez mellette. Tizenöt százalék...

Fél milliónál hetvenezer koronánál több, s ez csak egy alkalom. Könyvelési technika az egész... A pénz elküldése még egyszerűbb, hiszen legális kezekben forog az utolsó fillér is. A bankban gyülnék a cseh korona, s félévenként megszedné, mint a szorgos méhecskét a kaptárban a gazdája.

Írást csináltak a megállapodásról, s azt is eldöntötték, hogy a prágai Agrárbankban nyitnak folyószámlát Juda részére, Assalab néven, megfordítván új nevét.

— Úgy hangzik, akár egy bibliai király neve, — nevetett örömében.

— Látja, érdemes volt Munkácsra jönnie. — bólogatott elégedetten a partner. — Itt még teremnek ideák az emberek fejében.

Mikor visszautazott Pestre, négy napos időzés után, most már a fiával, zsebében ott lapult az írás, oly ügyesen fogalmazva, hogy ha meg is motozzák, senki észre nem veszi: mi rejtőzik a sorok között. Az igazgatóság tudomásul vette, hogy új szállító adja a jövőben az épületfát s még hallgatagon meg is dicsérték az ülés résztvevői Balassa vezérigazgatót, aki annyira szívén viseli a vállalat érdekeit, hiszen magántermészetű utazásain is időt szakít egy-egy előnyös üzlet megkötésére.

Juda ebben az időben vásárolta villáját a Hűvösvölgyben. Nem volt olcsó vétel, de igazán semmit se számított az a pár százmillió korona, a tőzsdei játék hozta az új otthon árát. Persze, átalakításokat is kellett végezni a házon, a vállalat mérnökei buzgón dolgoztak hetekig, míg elkészültek a nagyszabású tervekkel, s utána valóságos munkáshadsereg rohanta meg a falakat, a tetőt, a kertet. Pincétől padlásig megmozgattak mindent, mert a villának olyanná kellet változnia, akár a mesék kacsalábon forgó vára.

Épült a festett üvegablakos, lovagteremre emlékeztető hallban óriási kandalló, márványból, de csináltak fürdőszobát is, fekete márvány káddal, amelyhez három lépcsőn kellett leereszkedni. A raffinált kényelem és a nemes archaizálás váltakozott a helyiségekben, s a berendezés után is jó ideig futkostak a szakemberek. Juda egyszer már alapított otthont Pesten, s tudta, hogy az embernek nem feltétlenül magának kell a fejét törnie azon: mivel töltse meg a szobákat, hová állítson szekrényt, hol helyezzen el szobrot, képet.

A legdivatosabb lakberendezőt bízta meg a munkával, csak éppen általános utasításokat adva neki.

Nem tartott sok ideig, s már beköltözhető tökéletességben várta a villa, melyet nagy ünnepséggel avattak fel, barátainak részvételével, reggelbe nyuló dáridón. Őszinte sikert aratott minden. Igaz, a szőnyegek, bútorok, a hallban elterpeszkedő súlyos karosszékek, a nemes, öreg elefántcsont színében tündöklő szobrok, a vagyont érő képek s a válogatott darabokból álló fegyvergyüjtemény, melyet a középkori reminiszcenciákkal szívesen élő tervező a házba összegyüjtött, egy nagyvonalú ember környezetére árulkodtak. Juda ugyan kissé idegenül érezte magát az első időkben, de avval vígasztalta magát, hogy megszokja lassacskán ezt a feudális várúrhoz illő otthont. Néha félórákig bámulta a régi alabárdokat, ezüsttel kivert agyú török pisztolyokat, handzsárokat, arab késeket és lovagi pallosokat, vagy a nagy ebédlő nehézkes reneszánsz bútordarabjait, az ón tányérokat, kupákat, melyek ugyan nem voltak korabeliek, de oly ügyesen utánozták a valódiakat, hogy kár is lett volna a sokkal drágább igaziakra költeni a pénzt.

— Ősöket nem veszel a falakra? — kérdezték némi gúnnyal tőle, akik titokban irigyelték.

— Majd később...

Tréfának szánta a választ maga is, de aztán úgy találta, nem is volna baj, ha egy-két öreg díszmagyaros portré díszítené a szalont, a hallt, vagy az ebédlőt. Ennek már maga járt utána, valóságos szenvedéllyel bujta a régiségkereskedéseket, s turkált a bő választékú anyagban. Egyáltalán nem értett a képekhez, de azért kiválasztott pár férfi és női arcmást, dús, aranyos rámával s mint valami kincset, diadallal vitte haza. Bajuszos, marcona nemesek voltak, akiket a portrék ábrázoltak, ki tudja, melyik falusi udvarházból, kastélyból s milyen úton kerültek a pesti antikvitások boltjába. Skarlátveres dolmányban, vagy rókamálas mentében feszengtek a néhai piktor előtt, ünnepélyes arckifejezéssel,

kardjuk markolatát szorongatva. Judának legjobban tetszett az az olajbarna bőrű, csodálatosan ráncos arcú, szépnek egyáltalán nem mondható idősebb ember, akiről úgy vélte: kissé hasonlítanak vonásai az övéhez.

A kereskedő hívta fel rá a figyelmét s azért is vette meg.

Az ebédlő legelőkelőbb helyére függesztette s örült, [illegible]ok is felfedezték a rokonságot. Külön keretet készíttetett a portrénak, dús barokkvonalút, egy restaurátorral rendbeszedette a vásznat, s kissé élénkebb színűre festtette a címert, mely a néhai nemes melle táján tarkállott, a háttér szürkés mezejében.

Egymást érték az estélyek a villában, szerette a vendégeket, mutogatni akarta otthonát, s igen sok ember volt, akivel csak úgy tudott üzletet kötni, ha társadalmi érintkezést tartott fenn vele. Ezt is Krausz Simontól tanulta, aki nem egy alkalommal emlegette előtte, hogy az igazán nagyvonalú kezdeményezések soha nem irodák sivár környezetében születnek, hanem finom miliőben, ahol a felek több fantáziával gondolkoznak és előzékenyebbek egymáshoz.

Ez az élet fárasztó volt, igaz. Hajnalban feküdt, s mindig kis szédüléssel ébredt, mert a mámort ki se tudta aludni, túl rövid volt erre az idő, de lassan megszokta. A munka tempója elkapta az első órában s úgy sodorta át az egész napon, hogy nem ért rá észrevenni: mennyire kimerült. A vállalat csodálatosan fellendült, egyszerre tizenöt házat is építettek az Uj Lipótvárosban, folyton szaladgálnia kellett, mert anyagot bizony nehezen lehetett szerezni. Csak a fa érkezett a munkácsi üzlettárs fűrésztelepeiről megnyugtató pontossággal...

Óriási telket béreltek, ahol egész nap kocsisok ordítoztak és rakodómunkások káromkodtak, mert a forgalom szédületesen nőtt, s a kis deszkabódéból, ahol a fakereskedés vezetésével megbízott tisztviselő dolgozott, esténként tömött aktatáskával szállították be a bankjegyet az iroda súlyos páncélszekrényébe.

Juda építtette a legtetszetősebb házakat az újonnan nyitott utcákban. Vidám színűek voltak ezek a négy- és ötemeletes épületek, a lépcsőházaikat csillogó műmárvány, üveg borította, krómozott lépcsőkorlátok ragyogtak, s az előcsarnok padlóját neszfogó gumikockákkal rakták ki. Napfény ömlött be a tetőig érő üvegfalon, minden lakáshoz kis fedett erkély tartozott s valósággal tolongtak a részvénytársaság házaiba a lakók. A régimódi, dohos bérpaloták után mesebeli otthonnak tüntek a boszorkányos gyorsasággal emelkedő kockaházak. „Tökéletes komfort!" — ujjongtak a hirdetések, amelyekkel tele voltak az ujságok. Csak éppen akkor derült ki, hogy nem egészen ideálisak a házak, mikor az emeletek valamennyi zaja betört a vékony falakon, a lift egész nap úgy zúgott, mintha az ajtón túl egy gyár gépei mormogtak volna s ha az első emeleten a skálát gyakorolta egy kezdő zongorista, az ötödiken nem tudta álomra húnyni szemét a lakó.

Persze, ilyenkor késő volt a kiábrándulás. A szerződések, melyeket a házak gondnoka, Rosenblühn ügyvéd kötött a bérlőkkel, igen ügyesen fogalmazottak voltak s két évnél hamarább egyetlen lakó se mehetett el.

Juda a Lágymányosoon nemcsak a vállalatnak vásárolt pár ezer négyszögöl telket, hanem magának is. Az első bérpalotát is ő építtette, — mint mondotta — azért, hogy az esetleges kockázat ne a részvénytársaságot terhelje. A vigasztalan szeméthalmok, pocsolyák igazán nem voltak valami csalogató környezet, s a közlekedés se éppen ideális volt ezen a környéken, de a lakáshiány többet segített a legszebben megfogalmazott reklámcikknél is, Juda az addigi építkezések összes tapasztalatait hasznosította itt. A meglehetősen szűk lakásokat raffinált komforttal szerelte fel, falba süllyesztett szekrények várták a lakókat, a fürdőszobák tündököltek, beépített hűtőkészülékek voltak az éléskamrákban s a ház, mielőtt voltaképen elkészült volna, már tele is volt bérlőkkel. Az építési irodákban kötötték le a lakásokat, egymásra licitáltak az emberek, főként azok, akik a környéken dolgoztak s közelebb akartak kerülni munkahelyükhöz.

— Megnyertük a lágymányosi csatát... — jelentette Juda az igazgatóságnak, amely elégedetten vette tudomásul a történteket.

Azt várták, hogy előterjesztést tesz a vállalati építkezések megkezdésére is, de ez nem történt meg. Sőt, a vezérigazgató óvatosan azt ajánlotta: várjanak legalább fél évig. Hadd jöjjenek mások, vállalják a pionirok szerepét. Ha majd egy utca elkészül s a sivár környezet kezd barátságosabbra változni, akkor kell rávetni magukat a munkára.

— Néhány telket áruba is bocsáthatunk, ha lesz jelentkező, — mondta. — Az érték már most is legalább kétszerese annak, amit mi fizettünk, s csak megmaradó ingatlanaink válnak drágábbakká a mások befektetéseitől.

(Folytatjuk.)

MAGYAR FUTÁR. Politikai hetilap. A szerkesztésért felel: DR. RAJNISS FERENC lőszerkesztő. A kiadásért felel: Grátzer Antal. Szerkesztőség: V., Gr. Klebelsberg-utca 29. Telefon: 120-356. Kiadóhivatal: Budapest, VIII., József-körút 19. Telefon: 132-883, 139-926. — Előfizetési ár egy évre 20 P, félévre 10 P, negyedévre 5 P. Egyes szám ára 40 fillér. Csekkszámla: 21.363. Kéziratok, képek, rajzok megőrzését vagy visszaküldését a szerkesztőség és a kiadóhivatal nem vállalja. — Nyomatott a Stádium Rt. mélynyomó-körforgógépein. Budapest, V., Honvéd-utca 10. Felelős: Győry Aladár igazgató.

A tábori kártya:

Cím: ---

Tábori posta szám: ---

ROHAMCSAPAT
AZ OLASZ HADSZINTÉREN